

[HunHan] Chỉ Cần Anh Chờ! Là Em Sẽ Tới

Contents

[HunHan] Chỉ Cần Anh Chờ! Là Em Sẽ Tới	1
1. Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật	2
2. Chương 2: Gặp Anh Sẽ Là May Mắn Hay Xui Xẻo Đây	2
3. Chương 3: Ôm Nhầm ?	4
4. Chương 4: “công Chúa Trà Sữa” Quậy Phá Cộng Đồng	6
5. Chương 5: Sự Công Phá Của Luhan	7
6. Chương 6: Những Trận Đấu Đá Nho Nhỏ Của Cặp Đôi Rắc Rối	9
7. Chương 7: Phim Ma !	10
8. Chương 8: Tâm Vs Tư... Tình Cảm Thật Phiền	12
9. Chương 9: Thay Đổi Để Được Yêu	15
10. Chương 10: phong Cách Mới	16
11. Chương 11: chanbaek Thần Thánh	18
12. Chương 12: Kiss !	19
13. Chương 13: Tình Cảm !	20
14. Chương 14: Ôm-âm Thật !	23
15. Chương 15: Đu Quay !	24
16. Chương 16: Tiếng Yêu Được Hé Mở	26
17. Chương 17: Thất Bại !	28
18. Chương 18: (kris) Và Mối Quan Hệ Rắc Rối	29
19. Chương 19: Rắc Rối Lắm !	30
20. Chương 20: Bước Tiến Triển Vô Tình Hay Ẩn Ý !	32
21. Chương 21: Lợi Dụng :v	34
22. Chương 22: Tôi Có Chút Tình Cảm Với Anh. Nhưng Chỉ Một Tí Xiu Thôi	35
23. Chương 23: Em Chỉ Cần Biết ! Tôi Yêu Em Là Được	37
24. Chương 24: Lưng Chùng Cảm Xúc	37
25. Chương 25: Hôn Công Khai Hay Hôn Lén ?	39
26. Chương 26: Tất Cả Của Cuộc Sống Đây	40
27. Chương 27: Chủ Động	42
28. Chương 28: Rắc Rối Sẽ Qua Chứ	43
29. Chương 29: Thế Mới Gọi Là Hôn	44
30. Chương 30: Mối Quan Hệ Không Công Khai	46
31. Chương 31: Ghen Với Bác Ruột	47

[HunHan] Chỉ Cần Anh Chờ! Là Em Sẽ Tới

Giới thiệu

Thể loại: đam mỹCon người ta sống, đôi khi chỉ là muốn quay đầu nhìn một bóng hình. Đôi khi một chàng trai hoàn mỹ

1. Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật

- Xi Luhan: 17t, cao 1m80, sắp về Seoul học lớp 11 cùng em trai song sinh.

- Park Chanyeol: 17t, cao 1m85, em trai song sinh của Luhan.

Tuy hai người là anh em sinh đôi, cha mẹ cũng không li dị nhưng cả hai lại mang họ khác nhau. Mà chiều cao sao mà chênh lệch quá vậy.

- Buyn Baekhyun: 15t, cao 1m78, cậu bé được người chú gửi gắm cho Luhan chăm sóc.

- Oh Sehun: 17t, cao 1m83 bạn thân của Chanyeol.

Đó là giới thiệu về mối quan hệ của 4 nhân vật chính. Người chính nhất, chính tới muốn khét luôn chính là Luhan nhà ta.

Vì nếu xưng bằng tên thì sẽ bị lặp từ quá nên đôi lúc tác giả sẽ gọi là:

Luhan = nó

Sehun = Cậu

Sehun = Anh

Baekhyun = Nhỏ

Cơn mưa đầu tiên, những tia nắng ấm áp trong lòng anh xuất hiện. Đó là em.

Cơn mưa tiếp theo, cùng đứng bên cạnh nhau chờ mưa tạnh. Khoảng cách anh và em càng ngày càng rút ngắn.

Cơn mưa tiếp theo, em bảo rằng em cần anh. Dù chỉ là do đêm tối em sợ ma.

Cơn mưa tiếp theo, không kiềm chế được mà tỏ tình với em. Dù bị em ngó lơ bảo chẳng thêm bận tâm.

Cơn mưa tiếp theo, em biến mất làm anh hốt hoảng. Nhưng dù sao, anh cũng đã nhận được sự đồng ý lời tỏ tình từ em.

Định mệnh anh và em được gắn kết nhau từ những cơn mưa.

Cơn mưa của hôm nay, ngày mai và cả những cơn mưa sau này nữa, anh cũng sẽ ở bên cạnh em.

~~!!!

~~

2. Chương 2: Gặp Anh Sẽ Là May Mắn Hay Xui Xẻo Đây

Một chàng trai nhỏ bé đang nằm ngủ ngon lành trên vai một kẻ xa lạ. Kẻ xa lạ ấy thoả chí ngắm nhìn cậu một cách say mê. Chàng trai này có một mái tóc vàng óng như những sợi nắng óng ánh vậy, đôi mi cong, đôi mắt to tròn, môi đỏ hồng, mũi cao. Còn kẻ kia ngũ quan cũng ưa nhìn nhưng mà đây không phải người quan trọng trong truyện đâu. Chỉ là vô tình ngồi gần trên máy bay mà thôi

_Cậu bé máy bay đáp rồi kìa

Luhan dụi dụi mắt, từ từ ngồi dậy rồi nhoẻn miệng cười nói lên tiếng cảm ơn. Nhưng khi cậu vừa mới đứng dậy định bước đi khỏi máy bay thì thanh niên ấy nắm chặt tay cậu lại

_Cho anh sdt của em đi

_Xin lỗi, em có bạn trai rồi - Vừa nói, Luhan vừa rút tay ra

Tên đó lưu luyến nhìn cậu, rồi cuối cùng đưa ra một quyết định vô cùng long trọng: “Về nhà nhất định sẽ không giặt cái áo này” (Thôi đi anh, tương tự vừa vừa thôi. Đùng có mà đem về đem áo ra hít hít ngửi ngửi đó nha)

Mái tóc vàng óng bước ra khỏi sân bay khiến cho mọi người khá là chú ý. Luhan nhắc điện thoại lên gọi cho Baekhyun, cả hai đã hẹn gặp ở đây trước đó nhưng cậu không biết nhỏ ở đâu. Dù sao cũng chưa gặp nhau lần nào mà

_Em ở đâu vậy

_Đây...

Luhan bắt đầu đổ mồ hôi. Rốt cuộc thì đây là đâu và đâu là đây vậy hả. Cậu vẫn đang nghe điện thoại mà sao bên kia lại im lặng đến như vậy. Đúng thật là... Nói thế ai mà biết đường đi tìm

khều khều

_Á...

Luhan xoay người nhìn thấy có một cậu con trai đang khều mình. Khều bất ngờ như thế ai mà không giật mình cho được cơ chứ. Baekhyun đúng là biết cách hù người ta mà

_Em là Baekhyun

_Vâng

_Em định dọa chết anh à. Về thôi

_Mưa rồi - Baekhyun lại khều cậu

Đương nhiên là cậu biết có mưa rồi. Lúc còn 10” nữa thì đáp máy bay mà đột nhiên mưa cái ào. Ít ra máy bay còn an toàn, chứ không toi đời cậu luôn rồi. À mà cũng mau cậu có đem theo dù nữa.

Luhan nắm tay Baekhyun dắt đi ra ngoài như dắt trẻ vậy. Cậu lấy một cây dù màu trắng trong suốt rồi cùng Baekhyun đón chiếc Taxi

Về nhà nào...

Nhưng mưa lớn lắm

Trên xe, cậu quan sát cậu con trai tên Baekhyun này. Nhỏ cứ xoay mặt ra ngoài cửa trong khi mưa trắng xoá chẳng ngắm được cảnh gì cả. Luhan lẳng lặng trút hơi thở cuối cùng, à không, phải là trút lên tiếng thở dài nào nề. Không biết thằng bé có thể thích ứng với môi trường mới hay không nữa

-----Tôi là đường phân cách không gian-----

_Z...z...z...

Chanyeol đang ngủ như chết trên chiếc ghế sofa bỏ mặt Sehun đang lau dọn bàn ghế

_Thằng điên kia, mày thức dậy ngay cho ông

_Z...z...z...

_Cái thằng này

Cốp

_Oái... Đứa nào dám phang cây vào đầu ông. Sehun, mày nói xem thằng nào

Chanyeol đang ngủ bỗng nhiên thấy một vật êm ái nào đó “va chạm” vào cái đầu thân yêu của mình liền bỗng nhiên choàng tỉnh. Ngồi bật dậy tìm ngay tên hung thủ kia là ai

_Tao

Đáp trả phản ứng thái quá của Chanyeol, Sehun chỉ thốt ra một chữ quá ư là nhẹ nhàng

Hình như máu nóng của ai đang lên cao thì phải...

_Cái thằng khốn kiếp, chỗ ông đang ngủ mà mày dám phá đám à

_Mày có chết tao cũng đào mồ lôi mày lên thôi. Bây giờ thì mày lau dọn nhà cửa ngay và luôn cho tao

Sehun lấy cây lau nhà thấy vào người Chanyeol rồi sau đó biến vào trong nhà bếp làm cái quái gì đó. Bỏ mặc Chanyeol ngoài này đang âm thầm chờ rửa anh. Chanyeol đây chơi suốt đêm qua tới 8:00 mới ngủ rồi tới tận chiều vẫn chẳng thèm thức

Bây giờ đã hơn 16:00 rồi, mưa chiều nay không chịu dứt gì hết.

~~!!!

~~Vừa thấy bóng một người nam bước ra, dù bị dù che khuất gương mặt nhưng cậu vẫn chạy ùa ra màn mưa ôm chằm lấy người đó. Sehun bỗng nhiên đờ người ra, anh vẫn chưa biết chuyện gì xảy ra. Hình như có một cảm giác mềm mềm ầm ầm thì phải

1s

2s

3s

_Ai vậy???

3. Chương 3: Ôm Nhầm ?

Chuông cổng reo

_Ra coi ai ngoài đấy kia

_Tao không nghe, không nghe thấy gì hết

Chanyeol bật tai lại ngậy thơ vô số tội không thèm để tâm cho dù tiếng chuông vẫn chưa chịu dứt. Chanyeol đâu biết rằng ở ngoài cổng cũng có người đang rửa cậu

_Cái thằng này, mày không ra ngay anh sẽ băm mày thành trăm mảnh ngay. Anh mày không có kiên nhẫn đâu - Tiếng Luhan ở ngoài vọng vô

_Cái thằng kia, điếc tai tao rồi đó. Mở cửa mau lên - Sehun không ngừng la hét

_Tao không có rảnh a - Chanyeol tiếp tục bật kín hai tai

Chanyeol lười biếng làm cả Sehun mất cả kiên nhẫn, cuối cùng cũng phải xách dù ra ngoài mà mở cổng cho người nào đó

Trời mưa như thế này ra ngoài phiền thật

Vừa thấy bóng một người nam bước ra, dù bị dù che khuất gương mặt nhưng cậu vẫn chạy ùa ra màn mưa ôm chằm lấy người đó. Sehun bỗng nhiên đờ người ra, anh vẫn chưa biết chuyện gì xảy ra. Hình như có một cảm giác mềm mềm ầm ầm thì phải

1s

2s

3s

_Ai vậy???

Một tiếng nói kì lạ làm Luhan giật mình. Đây rõ là không phải giọng của em trai khả ái của cậu. Ngược đời mắt to tròn lên nhìn Sehun, anh cũng cúi xuống nhìn Luhan. Bốn mắt nhìn nhau trào máu họng rồi...

_Sehun??? bạn Chanyeol sống cùng nhà với em ấy, mà Chanyeol đã kể?

Anh vừa gạt đầu cái rụp là Luhan vội cướp dù trên tay Sehun luôn rồi chạy vội vào nhà. Sehun không bị ướt mưa mới là lạ ấy. Thấy thế, Baekhyun bước tới gần, nâng cao dù để che bớt mưa cho anh.

_Cảm ơn - Nói rồi cả hai cùng nhau vào nhà

Nhưng mà vào tới nhà làm mắt suýt văng ra ngoài vì kinh ngạc quá mức. Cái mà nhỏ và anh nhìn ấy chính là cảnh tượng cũng na ná như khi nãy, chỉ là lố hơn thôi. Luhan ôm chầm lấy eo Chanyeol, cậu thì cúi đầu xuống một tay ôm tóc một tay ôm eo cậu. Rồi Chanyeol còn hôn nhẹ lên trán cậu

Rốt cuộc thì đây là cái thể loại tình cảm lãng mạn loạn luân gì đây. Cả Sehun và Baekhyun đều không biết hai người là anh em song sinh đâu nên mới kinh ngạc trở mắt lên thế này.

_E hèm...

Nghe tiếng ho của Sehun khiến hai anh em chợt tỉnh ra. Chanyeol vuốt nhẹ mái tóc cậu rồi tuôn ra rất nhiều lời hỏi thăm khiến cậu trả lời không kịp gì hết

_Sao lại về trễ thế cơ chứ. Sao anh về mà không báo em hay một tiếng. Anh bảo thằng Mark (bạn trai Luhan) đưa anh về cơ mà. Trời mưa thế này đi máy bay có sao không. Anh làm cái gì mà...

_Câm nín dít. Em tin em phun ra thêm câu nào nữa là anh đập em cho rằng môi lẫn lộn không vậy hả. Hỏi gì cũng phải từ từ cho người ta trả lời chứ

Chanyeol im ru luôn...

Anh em vừa gặp nhau tình cảm chưa bao nhiêu mà đã chơi máng nhau xối xả vậy rồi. Sau khi miệng Chanyeol chịu ngừng hoạt động thì mới sực nhớ ra hình như có đứa thừa thải nào lạc loài quanh đây thì phải

_Anh em??? - Trên đầu Sehun và Baekhyun lắc lư đầy dấu chấm hỏi

Sehun làm bạn với Chanyeol được gần 1 năm nhưng chẳng biết cậu có anh song sinh, huống chi lại là người anh lùn hơn em như thế này thì ai mà đoán cho được. Baekhyun nhà ta lại càng ngây thơ không biết gì hết. Nhưng mà chẳng thể nào hiểu được hai chàng làm bạn gì mà hay phét, biết rõ về nhau thấy ghê à

_Đây là anh song sinh của tao

_Sao tao chưa từng nghe qua - Sehun bức xúc

_Ai bảo không hỏi chi - Chanyeol lại đáp trả hờ hững

Rốt cuộc thì đây là cái thể loại bạn tốt gì đây

_Cậu đúng là “cao” thật, bị đột biến gen à

Sehun vừa nói, vừa quơ tay so sánh chiều cao của cậu với Chanyeol. Luhan xô tay anh ra, còn liếc xéo Sehun nữa. Ấn tượng đầu đối với anh coi như sâu sắc xấu luôn rồi

_Tôi bị cái gì không liên quan tới anh - Luhan quát

Nói gì thì nói, chứ đừng chạm chiều cao của cậu thì Luhan cóc thêm ưa đâu. 17t mà cao 1m80 thì đâu có lùn gì lắm đâu... Mà tất cả là do Chanyeol hết, là do cậu giành hết mấy em cm của cậu

~~!!!

~~Một buổi trưa nóng nực, Sehun từ nhà tắm bước ra với duy nhất chiếc khăn tắm che đi chỗ cần che. Trước giờ anh đều như vậy mà. Mà trời vẫn còn nóng, anh định xuống bếp rót vài ly nước nhưng ai ngờ ra khỏi cửa chưa đầy 3 bước thì bắt gặp cậu

Luhan xoa tóc, tai đeo headphone định vào phòng Chanyeol chơi ai ngờ bắt gặp cảnh nhạy cảm như thế này.

~Sehun đang lướt Facebook vô tình thấy một số thứ thú vị nên liền hú Chanyeol vào xem thử. Đương nhiên thứ mà Sehun đưa cho cậu xem chính là hình ảnh quen thuộc của Luhan. Là những pic chụp lại khoảnh khắc cậu vuốt tóc, phòng má (ngậm trà sữa không chịu nuốt ấy mà), uống trà, liếm môi và thần thờ. Trông cậu thấy cưng dễ sợ luôn á

4. Chương 4: “công Chúa Trà Sữa” Quậy Phá Cộng Đồng

Tất cả cùng nhau quây quần ở ngoài sân, ngồi xuống đất mà tán ngẫu. Chuyện Sehun là bạn của Chanyeol thì cậu biết lâu rồi. Nhưng về Luhan thì anh không biết tí ti gì luôn, Chanyeol lại càng mù tịt về sự xuất hiện của cậu bé tên Baekhyun

Giờ kể chuyện bắt đầu

Baekhyun là cháu của chú Hwang Khi hay tin Luhan về nước thì liền gọi cho cậu chăm sóc vì ba mẹ nhỏ không có ở nhà.

Ừ thì hai bạn Chanyeol và Luhan là anh em song sinh thiệt. Nhưng người ngoài nhìn vào ai mà tin cho được. Tóc cậu thì vàng óng, tóc Chanyeol thì đen bóng. Chiều cao chênh lệch 5cm mà anh lùn hơn em. Cậu lại thường đeo chiếc kính gọng đen để che đi một phần gương mặt của mình. Nhìn sơ qua thì có vẻ không giống

Cơ mà Luhan cũng có vài phần giống Sehun. Tóc cậu vàng vàng, tóc anh nâu. Giống nhau sơ sơ vậy là tuyệt rồi

Mà cậu về hơi trễ so với ngày nhập học cũng do giấy tờ rắc rối quá thôi. Về không báo trước cho nó bất ngờ ấy mà. Còn bạn trai thì...

_Chia tay rồi

_Lại nữa sao. Em đi có 1 năm mà chia tay tới 4 thằng rồi

_Xì. Tụi nó chán chết. Không thú vị gì cả

Một năm thay 4 thằng cũng đâu nhiều lắm đâu. Lúc có Chanyeol ở trường, Chanyeol phải làm bạn trai của cậu nên mấy thằng kia không dám hó hé. Còn giờ thì... Phiền chết cậu rồi

-----Tôi là đường phân cách vượt thời gian-----

Nhưng mà ngôi nhà này trước đây có 2 thằng con trai sống, bây giờ lại thêm 2 đứa thụ nữa. Có chút không tự nhiên cho lắm... Chẳng hạn như...

Một buổi trưa nóng nực, Sehun từ nhà tắm bước ra với duy nhất chiếc khăn tắm che đi chỗ cần che. Trước giờ anh đều như vậy mà. Mà trời vẫn còn nóng, anh định xuống bếp rót vài ly nước nhưng ai ngờ ra khỏi cửa chưa đầy 3 bước thì bắt gặp cậu

Luhan tai đeo headphone định vào phòng Chanyeol chơi ai ngờ bắt gặp cảnh nhạy cảm như thế này. Trong lòng cậu ngại ngùng lại càng bực thêm cho nên ngay lập tức liền phóng ra chắn trước mặt anh

_Ở nhà có thêm người thì anh cũng phải dè dặt tí cơ chứ

_Ai bảo cậu đột ngột tới làm gì. Tôi đâu có quen đâu

Sehun vừa nói vừa dõn cậu vào chân tường. Mặt cậu thoáng đỏ hồng làm tăng vẻ lúng túng hơn nữa

_Anh mau về phòng ăn mặc chỉnh tề ngay cho tôi. Nếu không...

_Nếu không thì em thế nào

Sehun cúi sát mặt cậu. Ngay lập tức Luhan giơ chân cao lên rồi giẫm vào chân anh một phát khiến Sehun nhảy lò cò luôn

Cậu vội chạy đi chơi luôn...

Sau khi cậu biến mất, Sehun định bước vào phòng ai ngờ lại bắt gặp Baekhyun. Gương mặt nhỏ đang dần đỏ khi nhìn vào body của anh. Baekhyun ngượng, Sehun cũng ngượng. Anh vội chạy vào phòng rồi đóng cửa cái rầm.

Dựa tường, anh thở dài...

_Ôi trời ạ...

-----Tôi là đường phân cách ngượng ngùng-----

Thức uống cậu yêu thích nhất đó chính là trà sữa. Bởi vậy cậu hiện đang đi tới một quán trà sữa đây này. Nhưng Luhan nào biết được nơi đây cậu sẽ gặp phải rắc rối không hề nhẹ do nhan sắc cute của mình.

Vừa mới bước vào quán thôi, tay vừa mới đẩy cửa kính để vào quán thì ngay lập tức thu hút mọi ánh nhìn. Vì phía bên góc cửa có treo cái chuông gió nên ai đẩy vào đều phát ra tiếng chuông. Cậu cũng nào biết được, ngay khoảnh khắc đó có một tiếng *tách* vang lên (ai bảo không cài chế độ im lặng làm gì)

Tới quầy kêu một ly trà sữa rồi về bàn đọc sách. Từng cử chỉ của cậu đều được mọi người chú ý đến. Dù là khi Luhan vuốt tóc hay là cậu nâng ly trà lên, hoặc là lúc cậu ngược mắt nhìn về một nơi xa xăm. Cậu thu hút mọi ánh nhìn, thu hút cả những tiếng *tách* khẽ vang.

-----Tôi là đường phân cách lướt thời gian-----

_Chanyeol, mày ngó vào xem nào

Sehun đang lướt Facebook vô tình thấy một số thứ thú vị nên liền hú Chanyeol vào xem thử. Đương nhiên thứ mà Sehun đưa cho cậu xem chính là hình ảnh quen thuộc của Luhan. Là những pic chụp lại khoảnh khắc cậu vuốt tóc, phồng má (ngậm trà sữa không chịu nuốt ấỵ mà), uống trà, liếm môi và thần thờ. Trông cậu thấy cưng dễ sợ luôn á. Không ngờ những khoảnh khắc vô tình ấy lại làm náo loạn cả cộng đồng mạng (chém gió không thương tiếc luôn)

~~!!!

~~Luhan nắm lấy điện quang cho Sehun để chụp cậu với cậu. Luhan kiss vào má Chanyeol một phát (cái anh anh này đúng thật là...).Biết chụp hình để làm gì không, là để đăng lên Facebook ấy mà

~. Trước đây cũng vậy, lúc còn đi học mọi người cũng đều nghĩ hai người là một cặp cả nên không có thằng nào hó hé tới gần. Bởi vậy để cắt đuôi những phiền toái này, Luhan lại tiếp tục sử dụng chiêu thức cũ nữa rồi

5. Chương 5: Sự Công Phá Của Luhan

Bởi vậy nhan sắc cậu đã làm lung lay cộng đồng mạng (có một cảm giác chém chém ở đây thì phải). Mọi người đang lùng kiếm Facebook của cậu và mệnh danh Luhan nhà ta là...

_Công Chúa Trà Sữa sao. Ai đặt tên mà nghe sốc thế nhỉ - Sehun vừa ngó ảnh, vừa tẩm tắc bình luận

_Coi cái gì vui thế nhở? Oa...

Luhan thấy hai chàng trai đang coi gì đó liền chụm đầu coi ké thử. Để rồi phải giật mình ngạc nhiên khi thấy chính mình trong đó. Nhan sắc cậu đáng yêu thế này từ lâu rồi cơ

Lướt chia sẻ của những tẩm hình này hình như không phải con số nhỏ. Lướt xem những bình luận lại càng sốc hơn. Lúc này cậu chỉ muốn tìm bác sĩ thôi. Oa, bác sĩ đâu rồi. Ở đây có rất nhiều người muốn tặng tim cho cậu luôn nha. Phải đem chúng đi bán thôi

Sau một đêm, hình ảnh cậu đã lan truyền rộng rãi (chém hơi mát tay thì phải),có rất nhiều người muốn lùng bắt Luhan như muốn ăn tươi nuốt sống

Cậu bắt đầu sợ rồi đây

_A... Chanyeol giúp anh đi. Làm ơn...làm ơn đi mà

Tiểu “Thiên”(ông trời nhỏ -_-”) nảy lên một ý tưởng vô cùng độc đáo để chế ngự những mối phiền phức kia. Nhưng kế hoạch này phải có sự phối hợp với cậu mới được. Nhưng mà Chanyeol có chút không an tâm...

_Lại là chiêu trò quái dị gì nữa đây. Em phát sợ anh rồi đó

Kế hoạch, kế hoạch á. Đó chính là khiến cho Chanyeol trở thành bạn trai của cậu như lúc còn ở bên Trung vậy. Trước đây cũng vậy, lúc còn đi học mọi người cũng đều nghĩ hai người là một cặp cả nên không có

thằng nào hó hé tới gần. Bởi vậy để cắt đuôi những phiền toái này, Luhan lại tiếp tục sử dụng chiêu thức cũ nữa rồi

_Lại đây chụp với anh cái nào

_Ồi lại nữa...

Luhan nắm lấy điện quăng cho Sehun để chụp cậu với cậu. Luhan kiss vào má Chanyeol một phát (cái anh anh này đúng thật là...). Biết chụp hình để làm gì không, là để đăng lên Facebook ấy mà

Sau khi hình ảnh đã được đăng tải trên trang cá nhân của Chanyeol xong, không bao lâu trên Facebook lại dậy sóng thêm lần nữa với nghi vấn “công chúa đã có bạn trai??”. Nhưng có vài người lại cứng đầu bảo là “Chắc chỉ là bạn thôi...”. Nhưng ít ra đối với cậu, phiền phức đã giảm bớt một phần rồi

Sehun ngu ngơ với cách xử lí cậu, còn Baekhyun thì khỏi nói đi. Mặt nhỏ còn ngổ hơn chữ ngổ nữa cơ.

_Hình ảnh gì cũng xong rồi, vậy chuyện đi học anh tén sao. Anh ở nhà chơi hết 3 ngày rồi đó - Chanyeol bực xức

_Ờ ờ biết rồi - Luhan hờ hững - Nhưng còn Baekhyun, em có muốn đi học không

_Em học lớp 9

_Ờ nhỉ

Lúc này Luhan mới nhớ ra Baekhyun mới có 15t nên sao mà học lớp 11 cùng mọi người được cơ chứ. Nhưng mà bỏ nhỏ ở nhà hay học lớp 9 thì Luhan không an tâm. Thôi thì cứ cho đi học đại vậy. Cơ mà không biết có sao không

_Được không - Luhan nghiêng đầu hỏi

Đáp lại với câu hỏi ấy là cái gật đầu khe khẽ của Baekhyun. Ủ thì cứ đi học đại đi, kiến thức có thể bổ sung sau mà. Tuy rằng tính cách nhỏ rất dễ bị bắt nạt nhưng dù sao cũng có Luhan ở đây thôi mà

Tối đâu tính tới đó vậy

-----Tôi là đường phân cách chuẩn bị nói xấu người ta-----

Luhan và Chanyeol ngồi trong phòng xì xầm tám chuyện với nhau. Mục tiêu lần này chính là Baekhyun

Theo như cậu được biết, Baekhyun là “tiểu thư treo trong phòng kín” vốn trước giờ không chui ra khỏi phòng nên rất kém giao tiếp. Học cũng toàn mượn gia sư về dạy. Cho nên trở nên ít nói hơn dù tính cách vốn rất dễ thương. Nhưng mà mấy ngày qua cậu có cố gắng làm nhỏ nói, chọc nhỏ cười. Hình như cũng không thành công lắm thì phải

_Em thích ăn kem không

Baekhyun nghe Luhan hỏi xong liền ngờ nghệch một hồi rồi lại gật đầu cái rụp. Giọt mồ hôi đầu tiên rơi trên trán cậu

_Thế ưa hương gì nè

Nhỏ lại ngờ nghệch mỗi thời gian...

1s trôi qua

30s cũng lướt qua

Cũng đã 5” rồi đó nha.

~~!!!

~~Vừa đi về lớp học, Luhan và Chanyeol tỏ ra vô cùng thân thiết. Khi vừa tới trước cửa lớp, cả 4 người đều khựng lại. Chanyeol vuốt tóc cậu cho gọn gàng rồi cúi người xuống ngắm nhìn gương mặt đáng sauchiếc mắt kính xinh xắn. Sau khi tất cả đã ổn hết, Chanyeol tự do lôi cậu ngồi vào bàn mình rồi cậu cùng Sehun xuống bàn dưới

~~_Cậu ấy là bạn gái của tao. Nhìn đủ chưa hả. Tụi bây nhìn thêm phát nữa là tao móc hết mắt luôn bây giờ

6. Chương 6: Những Trận Đấu Đá Nho Nhỏ Của Cặp Đôi Rắc Rối

Luhan ngáp dài ngáp ngắn chờ chờ đợi đợi mà chờ hoài chẳng nghe câu gì hết. Chỉ là người ta đang suy nghĩ câu trả lời đó thôi, có điều suy nghĩ hơi bị nhanh thôi à

Từ phía ngoài, cánh cửa đột nhiên mở ra. Thò vào trong chính là cái đầu vô duyên của Sehun. Chàng ta chỉ là vào trong đây hóng chuyện thôi mà. Chỉ có điều là trong đây...

_Hai người biểu diễn kịch câm cơ à

bep - Bé dếp thân yêu đang yên vị trên mặt Sehun, mặt anh tối sầm luôn rồi (dếp trong nhà còn đỡ đó, giày cao gót là tiêu gương mặt sáng ngời luôn rồi)

_Anh biến ra khỏi phòng tôi ngay. Ngay ngay ngay

Luhan quăng dếp xong vẫn không ngừng la hét. Cậu đã không ưa mặt anh rồi mà Sehun cứ ám cậu hoài thể cơ. Lại còn vào phòng người ta mà không thêm gõ cửa nữa cơ. Luhan cóc thêm ưa nhá

_Tôi không thêm đấy, cậu làm được gì tôi nào

Sehun chống tay nhìn cậu đầy hách dịch. Luhan cóc sợ nhá, cậu dùng dũng bước tới gần Sehun. Khi tầm gần 1m, đôi chân nhỏ nhắn xinh xắn vô thức được nâng lên mà đá vào..... anh một phát. Sehun văng ra xa xa...

_Biến nhá

rầm

Luhan xua xua tay rồi đóng sầm cửa lại một cách “siêu nhẹ nhàng“. Còn Sehun ở ngoài cũng đập cửa thò bạo không kém. Đương nhiên là anh rất ức chế khi bị người khác đối xử như thế này rồi.

_Cậu quá đáng lắm, có cần nặng tay đến vậy không chứ.

_Ai nặng tay hồi nào. Tôi đá bằng chân cơ mà

Luhan ở bên trong vẫn chu mỏ mà cãi lại. Cậu là ai chứ, trước giờ có nhu nhường nhịn ai bao giờ đâu. Còn Sehun phía bên ngoài cửa cười nhếch môi lên mà nói vọng vào trong

_Em coi chừng tôi (không phải cậu sao ta)

_Sợ quá cơ. Plè

Trong khi hai người kia đang chí chốe cãi nhau thì Baekhyun ngồi trong phòng bỗng dưng phì cười. Chẳng ai biết nhỏ cười vì điều gì. Có thể vì Luhan, vì Sehun, hoặc là cái gì đó mà chẳng ai biết cả. Nhưng mà nhìn thấy Baekhyun cười, bây giờ tới mặt Chanyeol ngờ nghệch ra đây này

_Em cười cái gì cơ

... - Một khoảng im lặng kéo dài không có hồi kết

-----Tôi là đường phân cách bay tới trường học-----

3 tháng trước Sehun chạy xe moto đến trường thì bị tai nạn nhẹ nhẹ nên từ đó về sau cứ vác xe đạp tới trường cho nó an lành. Bởi vậy 4 đứa leo lên 2 cái xe lon ton đi học. Chỉ có mỗi Baekhyun nhà ta là không biết đạp xe thôi. Với lại để người yếu đuối đạp cũng tội nên hai chàng ta đành chở đến trường thôi. Luhan thì lại không an tâm khi để Baekhyun ngồi trên xe Sehun nên đành ngồi chung xe với anh thể thôi

Cuối cùng cũng an toàn đến trường học rồi

Vừa đi về lớp học, Luhan và Chanyeol tỏ ra vô cùng thân thiết. Khi vừa tới trước cửa lớp, cả 4 người đều khựng lại. Chanyeol vuốt tóc cậu cho gọn gàng rồi cúi người xuống ngắm nhìn gương mặt đằng sau chiếc

mắt kính xinh xắn. Sau khi tất cả đã ổn hết, Chanyeol tự do lôi cậu ngồi vào bàn mình rồi cùng Sehun xuống bàn dưới (nhường bàn cho hai nàng mà)

Hàng chục con mắt từ khoảnh khắc đầu tiên gặp cậu đã mở to hết cỡ luôn. Giới trẻ bây giờ nắm bắt thông tin nhanh lắm nên vấn đề Luhan và Chanyeol là một đôi đang rất được nghi vấn ở đây. Đừng nhìn cậu nhiều như vậy, cậu không có quen a

Nhìn Luhan nheo mắt khó chịu, Chanyeol cũng không nhìn được mà lên tiếng

_Cậu ấy là bạn gái của tao. Nhìn đủ chưa hả. Tụi bây nhìn thêm phát nữa là tao móc hết mắt luôn bây giờ Chóp chóp chóp. Luhan chóp mắt 3 lần nhìn cậu đầy nghi vấn. Cậu nhớ lúc còn bên Trung cậu dạy dỗ em trai mình tốt lắm mà. Tự dưng bây giờ ăn nói khủng bố như thế, Luhan không biết có phải do tên Sehun khó ưa kia không

Bởi vậy hiện tại Luhan liếc nhìn Sehun với ánh mắt thiện cảm vô cùng. Anh càng nhìn cậu càng không hiểu lý do gì hết trơn á. Nhưng mà cái nhìn đầy thiện ý như vậy làm anh không thể không lên tiếng

_Nhìn hoài rớt con mắt ra bây giờ

”Đấy, thấy không. Đã bảo là em trai ngoan của mình bị lây từ tên này mà. Đúng thật là...” (mọi người cũng biết câu này của ai suy nghĩ mà nhỉ)

Sehun vừa nói câu đấy lại vừa nhe răng ra cười làm cậu càng nhìn lại càng không ưa tí tẹo nào. Gai mắt lắm cơ á

_Cười nữa đi. Cười hồi rụng răng luôn bây giờ

Cậu cũng có vừa đâu mà bảo người ta. Coi chừng Chanyeol học thói từ anh mình ấy chứ. Nhưng mà hiện tại bé Baekhyun đang xoay xuống hóng mọi người nói chuyện và nhìn sâu vào trong nụ cười Sehun. Nụ cười ấy thật sự rất đẹp mà.

~~!!!

~~Từ phía sau, Sehun đưa hai tay ra trước bẹo má Luhan rồi còn lắc qua lắc lại. Trông mặt cậu cau có lại rất dễ thương, trông hai tay bé xíu của cậu với với để đánh anh lại càng dễ thương hơn. “Dễ thương” là từ duy nhất xuất hiện hiện giờ trong não anh, khiến anh không thể không hé miệng cười

”Đẹp Thật”

~~_Cái thằng kia, bật đèn lên cho ông mau

_Không đấy - Là giọng Sehun thì phải

_A... Tắt cái phim bệnh hoạn kia mau lên cái thằng này

_Tui đang coi cơ mà

_A...a...a...

7. Chương 7: Phim Ma !

Trong giờ học vốn dĩ cũng không yên bình cho lắm

Baekhyun từ một học sinh lớp 9 bỗng nhiên ngơ ngác nhảy vào kiến thức lớp 11. Muốn hiểu bài cũng hơi bị căng à

_Nhìn vào dãy toán học này xem. Em hiểu không - Luhan cầm cây viết chỉ chỉ vào quyển sách toán

Baekhyun khẽ lắc đầu khiến cậu mỉm cười và gật đầu cái rụp

_Đúng rồi. Bởi vậy vào lớp em cứ ngồi chơi đi

Quả là một ý kiến độc đáo à, chơi xúi dại không. Bởi vậy mới khiến Sehun ngồi phía dưới cũng phải cười nắc nẻ rồi cốc đầu Luhan một phát không hề nhẹ.

_Ai bảo xúi dại làm gì

Câu nói của anh khiến cậu phải quay sang trừng mắt với anh rồi lại chuyển ánh nhìn về phía Chanyeol
Khẽ thở dài, cậu bèn phải lên tiếng

_Thôi đi Sehun. Mày cầm cho tao học cái

_Chắc chắc. Từ lúc nào mà mày siêng thế. Tao không có biết a

Từ phía sau, Sehun đưa hai tay ra trước bẹo má Luhan rồi còn lắc qua lắc lại. Trông mặt cậu cau có lại rất dễ thương, trông hai tay bé xíu của cậu với với để đánh anh lại càng dễ thương hơn. “Dễ thương” là từ duy nhất xuất hiện hiện giờ trong não anh, khiến anh không thể không hé miệng cười. Và đối với nụ cười rạng rỡ ấy, Baekhyun không thể không lưu tâm mà cứ tròn mắt nhìn

”Đẹp thật”

-----Tôi là đường phân cách tan học-----

Hiện tại đang là mùa mưa, cho nên lúc ra về mới phải phiền phức như thế này. Tất cả đều không mang áo mưa, chỉ có mỗi Luhan là đem theo hai cái dù trắng trong suốt. Hình như cậu luôn mang dù trong người thì phải.

Tình thế ép buộc, tất cả đều đành dắt xe mà về. Lúc đầu thì Luhan cầm dù, Sehun dắt xe nhưng diện tích cái dù không quá lớn mà cậu lại chủ yếu nghiêng dù về phía mình. Cho nên...

_Em xem tôi đây này, cánh tay phải ướt hết cả rồi này

_Xí, mặc kệ anh. Đã che cho mà còn nêu ý kiến này nọ. Thôi dẹp, không thèm che cho anh

Nói xong lời nói ấy, cậu chạy vèo về phía Chanyeol mà che cho cậu. Baekhyun đứng kể bên cũng bắt đầu lo lắng nên bèn bước khễ đến mà che cho anh

_Có sao không

_À, chẳng sao đâu - Sehun nở nụ cười cho nhỏ khỏi lo

Không sao, anh mà không sao á. Nhờ ơn Luhan mà nguyên người Sehun đã bị ướt không ít rồi. Lần này anh về nhà mà bệnh là phải trả thù cậu nhóc này ấy chứ. À mà bây giờ hình như Baekhyun cố ý nghiêng dù nhiều về phía anh thì phải, vai áo trái nhỏ dính mưa đôi chút

_Em che về phía mình một chút đi. Ướt rồi kìa

Baekhyun cúi mặt xuống, khễ lắc đầu và gương mặt thoáng đỏ ửng. Chanyeol lúc đấy cũng vô tình nhìn vào mặt nhỏ như do màn mưa nên không nhìn rõ lắm. Chỉ biết một điều là...

”Trông em ấy có hơi kì kì thì phải???”

Liệu đây có phải là bước đầu tiên bắt đầu cho tình cảm nhỏ bé của cậu bé nhút nhát này hay không nhỉ

-----Tôi là đường phân cách tối thui-----

Hiện tại, dù đang ở trong phòng đọc truyện tranh nhưng mà Luhan không thể nào tập trung được với tiếng la hét của Chanyeol phía dưới nhà. Cậu thật không ngờ giọng em trai cậu lại có thể cao đến mức như vậy, cửa kính trong nhà cũng bắt đầu rung rinh hết cả rồi. Hình như Luhan có nghe vài câu như là...

_Cái thằng kia, bật đèn lên cho ông mau

_Không đấy - Là giọng Sehun thì phải

_A... Tất cái phim bệnh hoạn kia mau lên cái thằng này

_Tao đang coi cơ mà

_A...a...a...

Đúng là anh hết nổi với mấy cái tên này, Luhan bắt đầu lét thân xuống phòng khách. Và theo sau chân cậu không quá xa chính là Baekhyun.

Quả thực, phòng khách rất tối. Từ ánh sáng mờ mờ ảo ảo, Luhan thấy Chanyeol đang đứng run rẩy còn người ngồi trên ghế sofa chắc là Sehun.

_Hu...hu...hu

Nghe tiếng gió rít cùng với tiếng khóc thảm thiết, Luhan bắt đầu đờ người ra rồi từ từ ngược lên nhìn tivi. Quả thực đúng như cậu nghĩ, có một bạn xoã tóc mặc váy trắng bay vèo vèo trong đấy, đây chắc chắn là phim ma. Cũng từ khoảnh khắc ấy, Luhan nhanh chóng phóng cái vèo ôm chặt lấy thân thể của Chanyeol với tư thế đầy ám muội

Ma - đó là thứ mà Luhan và Chanyeol sợ nhất trên đời (bệnh di truyền từ mẹ đó

~~!!!

~~

8. Chương 8: Tâm Vs Tư... Tình Cảm Thật Phiền

Nhìn tư thế mờ ám của hai anh em họ, Sehun đành phải bước tới gần họ mà phán vài câu

_Chắc chắc. Rốt cuộc thì đây là cái thể loại tình cảm lãng mạn loạn luân gì nữa đây

Nhận ra lời nói đầy thiện chí của anh, cậu lập tức phóng khối người Chanyeol. Mặt đối mặt với Sehun, Luhan bắt đầu lên tiếng mắng trả anh (cậu mà nhìn ai cơ chứ)

_Này này. Tôi đây... A...

Ngay lúc khí thế đang hùng hồn thì bỗng dưng tivi chiếu cảnh tên sát nhân đâm mấy chục nhát vào bụng nạn nhân rồi móc ruột gan mà nhai ngấu nghiến. Cảnh đó làm Chanyeol ngồi thụp xuống để ghé sofa che chắn tầm nhìn còn cậu thì nhảy lên ôm chầm lấy Sehun. Khoảnh khắc ấy làm trái tim anh khê lệch nhịp

_Anh/mày có tắt tivi không thì bảo!!!

_Đang coi mà

Thái độ Sehun lúc đáp trả rất thản nhiên và cùng lúc này cánh tay anh cũng vô thức mà vòng sang ôm lấy thân hình bé nhỏ của cậu. Nhưng mà cảnh lãng mạn này không duy trì được lâu cho lắm

rup - Cậung tắc đèn được Baekhyun bật lên. Lúc có ánh sáng, Luhan đột nhiên lại cảm thấy ngượng ngùng khi ôm anh chặt như vậy (ôm trong bóng tối không ngượng đâu ha) nên bèn chui ra khỏi người anh thật nhanh.

xet - Chanyeol rón rén bước tới và tắt màn hình tivi rồi vội thở phào. Sau đó lại quay sang mà nói với cậu

_Tôi nay anh ngủ chung với em đi

Luhan nhanh chóng gật đầu lia lịa. Nếu tối nay hai người không ngủ chung thì bị mất ngủ mất thôi.

Sehun có chút hụt hẫng khi thấy cậu rời khỏi mình. Nhưng quả thực đúng là khám phục sự nhát gan của hai anh em. Sehun siêu thích xem phim kinh dị, mấy lần trước coi phim thì Chanyeol cứ ôm khư khư anh trông giống gay vậy. Bây giờ có sự xuất hiện của Luhan thì thú vị hơn nhiều

“Luhan, hình như dù là ban đêm như tôi cũng đã bị em làm cho say nắng mất rồi. Mong chỉ là cảm nhẹ mà thôi”

-----Tôi là đường phân cách siêu sợ ma a-----

Hiện tại đang là giờ ăn trưa ở trường, một tuần chỉ có hai buổi học lúc chiều thôi cho nên cũng chỉ ăn ở trường có 2 lần/tuần. Không ngờ việc hiếm hoi này hôm nay lại có điều đặc biệt. Kịch hay vẫn còn dài mà

_Ui, đói chết đi được - Vừa ngồi xuống ghế cậu đã không ngừng than vãn và xoa xoa bụng mình

Lần lượt mọi người đưa ra thức ăn mà mình muốn. Luhan nhà ta tuy than đói nhưng lại chỉ muốn mầm sữa thôi

_Có phải bữa sáng đâu mà lại uống sữa. Cái khác đi - Sehun không hài lòng mà trách mắng

_Không. Uống sữa vào mới ngủ ngon được cơ chứ - Luhan không anhu thua mà chu mỏ lên cãi lại

_Cái gì mà ngủ với chã ngon ở đây chứ

_Tiết học trưa nay quả thực rất nhàm chán a

Xong, cuối cùng thì ai ai cũng hiểu được lí do uống sữa của cậu rồi. Cậu trả lời quả thực rất có sáng tạo nha. Sáng tạo tới mức làm Sehun suýt té bật ngửa rồi này. Nhưng anh cũng nhất mực không thống nhất với cách ăn của cậu

_Thì ăn cái gì đó rồi uống kèm sữa không được à

_Kệ đi mà. Mày phiền quá - Ngăn chặn điệp khúc cãi vã, Chanyeol lại lên tiếng can thiệp

_Đó, thấy chưa. Tôi đã bảo mà anh không nghe. Plè - Tiếng trêu chọc xuất phát từ miệng cậu mà ra

Đấy, Luhan có anhu nghe lời anh đâu

_Em ăn gì - Sehun dịu dàng hỏi Baekhyun

_Giống... anh - Baekhyun cúi mặt xuống mà giọng nói nhỏ dần đi

Chanyeol không thể không bận tâm đối với cậu bé này. Cậu có linh cảm kì lạ nào đó...

Nhưng kịch hay vẫn chưa bắt đầu mà

Trong lúc Chanyeol đang nhắm nhai cơm Luhan vẫn chăm chú mầm sữa. Nhưng mà cứ cách 2-3 phút thì lại cứ kêu tên cậu

_Chanyeol

_Sao?

Sau khi Chanyeol cất tiếng hỏi, đôi mắt to tròn cứ chớp chớp và ngón trỏ cứ chỉ vào môi. Đối với gương mặt ngây thơ vô số tội đó Chanyeol chỉ mỉm cười

_Há miệng ra

Cậu lại cười tít mắt mà há miệng ra đón nhận đồ ăn. Người ngoài nhìn vào còn có không ít ghen tị. Nhưng mà lúc Chanyeol ăn bị dính chút thức ăn nơi khoe môi khiến ai ai cũng đều chú ý (ăn uống gì đâu mà tèm lem hà). Luhan nhìn thứ đó mà thích thú, liền nhón người về phía cậu. Cậu dùng môi mình chạm khoe môi cậu, dùng lưỡi mà liếm liếm đồ ăn sau đó cười tinh nghịch. Chanyeol lấy tay để ra sau gáy Luhan kéo về phía mình rồi đặt nhẹ lên môi cậu một nụ hôn nhẹ

Loading...

_Được rồi. Ngồi ngoan đi - Chanyeol vuốt nhẹ tóc cậu

_Ôi trời ạ - Sehun lau mồ hôi

Rốt cuộc thì đây là cái thể loại tình cảm lãng mạn loạn luân gì nữa đây. Người ngoài nhìn hai người tình cảm mà ghen tị. Sehun thì nổi hết da gà còn Baekhyun thì đơ hết cổ. Hai người có cần thân mật đến vậy không. Khâm phục anh em nhà này quá rồi a. Trong tâm trí của anh, lâu lâu lại xuất hiện hình bóng của cậu nàng mang tên Luhan. Cứ mỗi khi đọc manga mà thấy nhân vật nữ nào cười thì lại đem ra so sánh với nụ cười của cậu. Nhưng Sehun lại không để ý mình nhớ Luhan nhiều tới chừng nào

Chỉ là vào lần đầu gặp cậu, vào một chiều mưa tầm tã ấy cậu xuất hiện như những tia nắng ấm áp đến bên đời anh (do tóc anh này màu vàng ấy mà)

Chỉ là anh không ngờ tới việc Luhan coi trọng chiều cao của mình như vậy. Anh chỉ bảo cậu không cao ai ngờ cậu lại chơi thù dai đến như vậy. Lại còn không ưa anh luôn

Chỉ là anh không nghĩ là cảm giác trên đùa cậu lại vui tới như vậy. Nhìn Luhan chu mỏ, phồng má dẫu khẩu với anh lại vô cùng đáng yêu, vô cùng dễ thương

Chỉ là ai ngờ được cậu có thể quăng dép vào mặt anh một cách không thương tiếc như vậy. Đã thế còn thẳng chân đá anh một phát làm anh chẳng kịp trở tay

Chỉ là anh không nghĩ cậu lại sợ ma y như Chanyeol. Khoảnh khắc Luhan ôm chầm lấy anh, cảm giác vẫn không thay đổi so với lần đầu tiên

Chỉ là vào những lúc cậu tỏ ra thân mật với Chanyeol khiến anh không hề khó anhu mà là nổi hết da gà. Hai người là anh em mà còn thân thiết hơn cặp tình nhân. Quả là anh em quái dị a

Chỉ là vậy thôi

Bây giờ Sehun đang ôm đt lướt Facebook mà chủ yếu là vào trang cá nhân của Tiểu Thiên để ngắm hình cậu rồi tải hình ấy về máy mình. Mà mấy cái stt của cậu toàn ghi tiếng Trung thôi nên anh chẳng hiểu chi hết (ở chung với Chanyeol một năm, anh thật sự không hiểu chữ nào à)

.....

[Cậu có sao không vậy]

[Tớ xin lỗi]

[Tớ nhớ cậu]

[Chờ cậu. Tớ sẽ sống tốt mà]

Những câu nói trên là câu nói của Luhan khi đang nói chuyện đt. Nhưng Luhan không phải nói tiếng Việt mà là tiếng Trung. Lúc này cậu đang ngồi cạnh cửa sổ ở phòng khách, đúng lúc đó Chanyeol và Sehun cũng vô tình đi ngang qua. Cậu cất lên tiếng thở dài, còn anh thì ngơ ngác không hiểu chi hết

_Luhan nói gì vậy

_Không phải chuyện của mày đâu. Đừng bận tâm

Thái độ Chanyeol có chút không tốt nên anh cũng không dám hó hé nữa lời. Luhan tắt máy nhưng tay vẫn nắm chặt đt, sau đó lại xoay đầu nhìn Chanyeol. Nếu như mắt Sehun không nhìn nhầm thì hình như cậu... đang khóc

Trời hình như đang có mưa thì phải. Đây chỉ mới vào tháng 1, mưa xuân đâu mà phun hoài thế không biết. Trong 1 tuần mưa hết 1-2 lần, mà đây có phải mùa mưa đâu. Nhưng sao cứ hễ mưa là lại có chuyện gì đó xảy ra, như bây giờ...

Luhan rời khỏi chỗ ngồi khi này của mình, cậu liền chạy đến bên Chanyeol mà ôm chầm lấy cậu. Luhan lại càng khóc nức nở hơn làm ướt hết một khoảng áo của cậu, nhưng Chanyeol chỉ vuốt nhẹ mái tóc cậu, ôm cậu mà vỗ về

[Sẽ không sao đâu] - Đây là lời mà Chanyeol nói với cậu bằng tiếng Trung

Sehun đứng bên ngoài mà bất lực, nhìn người con trai mà anh yêu thương phải anhu đau khổ, anh liệu có thể vui chẳng

Nhưng rốt cuộc, chuyện gì đã xảy ra vậy

Mà sáng mai Luhan cũng sẽ vui vẻ lại thôi

-----Tôi là đường phân cách dấu chấm hỏi-----

_Baekhyun

Giọng Chanyeol đột nhiên cất lên làm nhỏ giọt thót tim. Hiện tại là đêm khuya thanh vắng, hai con người kia cũng đã ngủ hết rồi. Bỗng dưng Baekhyun ra ngoài vườn ngắm trăng, còn Chanyeol vô duyên vô cớ cứ bước đi theo nhỏ rồi từ từ cất giọng lên

_... - Baekhyun nhìn cậu chằm chằm mà im ru

_Em thích Sehun phải không

___... - Baekhyun căng mắt to hết cỡ

_Phải không - Chanyeol nhẹ nhàng hỏi

...

5” sau...

_Phải... - Baekhyun kèm theo cái gật đầu thành ý

Chanyeol lúc này cũng đã ngồi cạnh nhỏ, đôi môi vô thức nhếch lên với cảm giác thú vị. Hoàn toàn chỉ là cảm giác thú vị mà thôi. Khi thấy bạn thân mình được một cậu nàng để ý, vả lại còn là một chàng trai tốt nên trong lòng bỗng sinh ra cảm giác muốn giúp đỡ.

~~!!!

~~

9. Chương 9: Thay Đổi Để Được Yêu

_Em không phải là mẫu người nó thích

_Em biết

_Vậy thì em có muốn thay đổi bản thân một lần hay không

Gương mặt Chanyeol ánh lên tia tinh nghịch trong khi Baekhyun đờ ra hết cỡ. Cái não của nhỏ chưa hoàn toàn hoạt động được những điều cậu nói thì Chanyeol đã tự do hành động rồi. Cậu cứ thế mà lôi nhỏ đi

_Được rồi, chúng ta bắt đầu nào

Hiện tại đã là 23:30 rồi đó nha. Đêm khuya thế này Chanyeol không nỡ còng lưng ra đạp xe nên đành lôi chiếc motor ra. Nhưng trước khi khởi hành cậu phải điện cho một người cái đã

[... Oái, cái thằng điên nào giữa đêm khuya dám phá giấc ngủ của tao vậy có tin là...]

_Đẹp, thức ngay cho tao nhờ

[...Mày là cái thằng khốn kiếp nào...]

_Ông nội mày đây - Chanyeol nhếch môi

Đầu dây bên kia này giờ cứ trả lời theo tư thế ngái ngủ, nghe tới tên ông nội liền ngồi bật dậy ngó xem điện thoại có phải hiện số ông không (sợ ông nội lắm). Nhờ vậy mà chàng ta mới bắt đầu tỉnh ngủ

[...Ông nội cái đầu mày. Lôi đầu tao dậy có chuyện gì thế...]

_À định nhờ mày ra chỗ làm việc kia cái

[...Ách. Sáng mai không được à. Buồn ngủ chết thì làm được gì...]

_Mày có ngon thì tới sáng xuất hiện thử đi, tao mách hết chuyện xấu của mày ra cho ông nội mày cho xem

[...Haizzz. Được rồi, 20” nữa tao tới liền ngay...]

Cuộc nói chuyện của Chanyeol kết thúc là ngay lập tức nhận ra đôi mắt đầy thắc mắc của Baekhyun vẫn đang nhìn mình. Đội nón bảo hiểm giùm nhỏ, sau đó bé Baekhyun lên xe xong xuôi rồi mới anhu giải thích cho nhỏ nghe

_Nó là Kai, người sẽ giúp em thay đổi hình thức bên ngoài

Chiếc xe motor từ từ phóng vèo vèo. Ngồi trên xe, tuy rằng trong lòng có không ít lo sợ nhưng Baekhyun đang bận suy nghĩ rồi

”Thay đổi... để được yêu”

Baekhyun thích Sehun, có lẽ vì nụ cười toả nắng, vì tích cách trẻ con của anh (đối với cậu), vì cách mà anh ân cần dịu dàng đối với nhỏ. Có lẽ là vậy đấy

Chiếc xe dừng lại tại một cửa hàng tên “You”re Princess” nhưng đóng cửa mất rồi a. Mà Baekhyun càng ngạc nhiên hơn khi Chanyeol lại có chìa khoá bước vào cửa hàng người ta (cảnh sát bắt bây giờ). Cậu cứ nắm tay nhỏ mà lôi vào tự nhiên. Căn phòng tối thui đang dần được bật sáng lên

Từ phía cửa, một chàng trai lịch lãm đang ngáp dài ngáp ngắn, người đó đưa mắt nhìn Chanyeol đầy bất mãn (ai bảo phá giấc ngủ ngta làm chi). Vừa thấy bóng người đó, Chanyeol bỗng nhếch môi đầy thích thú

_Chàng trai này trông chờ vào cậu

Kai nhìn tổng thể nhan sắc của nhỏ rồi chốt lại một câu “thật không tệ a“. Nhỏ vốn xinh sẵn rồi mà.

Kai vuốt vuốt nhẹ mái tóc Baekhyun, tóc nhỏ khá mịn nên dễ bị xơ rối lắm. Rốt cuộc hẳn (Kai) quyết định dưỡng tóc Baekhyun một tí. Còn về vấn đề nhuộm thì cần phải hỏi ý kiến một chút

_Nhuộm tóc không mà

Chanyeol nhìn lại tóc nhỏ, tóc Baekhyun màu đen trông cũng xinh nhưng sẽ không làm nhỏ nổi bật cho lắm. Nên cho Baekhyun một màu vô cùng dễ thương a, như chính sự dễ thương vốn có của nhỏ vậy

_Màu hồng nhạt pha vài sợi đỏ đi

_Mày sáng tạo khiếp

_Còn nữa, cắt tóc em ấy lên một chút đi cho dễ thương

_Mệt, cái thằng lắm lời

Đây đang làm tóc cho Baekhyun cơ mà, trong khi này giờ nhỏ ngồi im ru còn hai thằng kia lại bình luận khí thế. Tuy rằng này giờ cãi cọ với Chanyeol nhưng Kai luôn làm theo ý cậu, phải là ý hay chứ tàm xàm thì dẹp luôn nhá

Trong khi Kai đang tân trang mái tóc cho Baekhyun thì Chanyeol lại đi lòng vòng cửa tiệm. Vì nơi đây còn có rất nhiều trang phục phù hợp với mọi tính cách của nam nhân. Trang phục làm nổi bật lên nét đẹp của Baekhyun thật sự có không ít nha.

~~!!!

~~

10. Chương 10: phong Cách Mới

Có bộ áo quần thiết kế khá đơn giản với các gam màu chủ đạo như trắng, hồng và xanh dương. Các loại áo sơ mi từ dài đến ngắn tay cậu chọn chực cái cũng với những gam màu hoà nhã như vàng, hồng, trắng và xanh dương. Cậu chọn luôn cả các chiếc mũ và phụ kiện với các màu sắc như đen, trắng, xanh dương, đỏ, cam, tím. Còn áo pull thì đủ màu với các kiểu in trên áo toàn là động vật cây cỏ. Theo mắt thẩm mỹ của Chanyeol thì Baekhyun sẽ đạt tới trình độ dễ thương siêu cấp

Tiếp đó còn chọn trang sức nữa. Từ nhẫn, vòng tay, dây chuyền, hoa tai đều chọn kim cương sáng lấp lánh với những viên đá quý màu hồng và xanh dương. Đối với Chanyeol, màu trắng, hồng và xanh dương sẽ làm cho con người dễ thương, tím thì mộng mơ còn đen là cá tính, trắng còn là sự thuần khiết nữa

Thoắt cái đã 4h sáng

Vén màn cửa ra, Kai ú ớ gọi cậu

_Thằng điên kia, xong rồi này

Chanyeol lon ton chạy vào liền thấy Baekhyun đang gục lên ghế mà ngủ. Nhưng mà... Mái tóc đen dài được thay bằng tóc hồng. Tỷ lệ tóc đỏ/tóc hồng là 1/100 trông cực kỳ

_Chắc, bạn tốt cho tao quyết nhá

_Quyết cái đầu mày. Lấy thân đền đáp cho tao mau

_Ôi cái thằng gay. Biền

_Mày mới gay á. Trả tiền ngay không thì bảo

_Rồi rồi, khổ lắm nói mãi

_Nói thế còn chưa vừa với cái đầu mày đâu

Nghe hai tên này cãi lộn riết Baekhyun cũng tỉnh ngủ luôn. Sau khi nhìn vào chiếc gương siêu to bự trước mặt mình lại làm nhỏ tỉnh táo hơn nữa. Baekhyun suýt không nhận ra mình vì tất cả dường như quá khác lạ đi. Từ mức độ dễ thương vốn có, Baekhyun của chúng ta đã trở nên dễ thương siêu cấp a

Chanyeol cầm đt nhắn tin cho Luhan với một lời nhắn "Xin nghỉ hôm nay cho em và Baekhyun nhé anh thân yêu" rồi lại lôi Baekhyun lên chiếc motor

.....

_Hắc xì... - Luhan bị nhảy mũi do cả đêm ngủ ở ngoài sân

Chuyện của Baekhyun không phải là cậu cố ý nghe lén nhưng mà là do hai người đó phá giấc ngủ của cậu cho nên Luhan cũng có nghe được đôi chút. Chỉ là vô tình thôi nhá

Nhưng mà hình như hứng sương đêm, bản thân cũng có chút cảm lạnh rồi. Đã thế sáng nay còn không có Chanyeol chăm sóc, bản thân lại càng tệ hơn nữa. Luhan rất là mong Sehun sẽ không tìm cách phá rối cậu, cậu đây cũng không có sức đáp trả đâu

Nhưng mà lúc vào học, Sehun lại nhảy lên bàn với lí do bàn trống lại càng làm Luhan thấy không thoải mái hơn. Cuối cùng, trong suốt tiết học Luhan chỉ toàn là ngủ nhưng mà lại ngủ trên vai anh làm cho Sehun không dám nhúc nhích vì sợ làm cậu ngã. Cái điều kì lạ nhất chính là vai anh khá nóng, Sehun nghĩ do mình thích cậu nên khi cậu ngủ trên vai anh mới cảm thấy nóng vậy. Nhưng thật sự thì cậu đã bị sốt rồi

Ra về, trời đổ mưa lớn

Sáng nay vì trong người có chút không khoẻ nên Luhan cũng chẳng nhớ phải đem theo dù. Báo hại đi chưa nửa chặng đường đã phải trú mưa. Nhìn sắc mặt cậu có đôi phần nhợt nhạt làm Sehun không khỏi lo lắng

_Có sao không vậy

_Không cần anh quan tâm đâu

Tiểu Thiên xoay lưng định bỏ đi thì Sehun nhanh chóng nắm lại. Bây giờ anh mới phát hiện ra, tay cậu thật rất nóng

_Tay rất là nóng đấy. Đi đến bệnh viện đi - Cậu nói Sehun đầy hàm ý quan tâm

_Mưa thế này, đi cho bệnh nặng thêm hả gì - Luhan khó anhu quát nạt lại

_Ừ nhỉ, để tôi đón taxi cho em

.....

Vào 6:45 ở gần một bãi biển xinh đẹp vắng người, thật ra thì là khách sạn gần đấy.

Chanyeol mượn tạm một phòng vì dù sao cũng không qua đêm ở đây. Anh đưa cho cậu một bộ áo quần màu xanh dương và một đôi dép xanh luôn

_Bây giờ học cách giao tiếp nhé Baekhyun - Nói rồi Chanyeol lôi Baekhyun đi dạo gần đấy.

~~!!!

~~

11. Chương 11: chanbaek Thần Thánh

Chanyeol cùng nhỏ dắt tay nhau đi ra đường. Trước tiên là đi ngang các quán ven đường ăn chơi chút đã (cái này mà giao tiếp hả anh) Cậu ghé xe đẩy bán bò viên, cả hai cùng đứng đấy chọn lựa

_Em muốn dùng cái nào

...Em không biết mấy cái này

Baekhyun lắc đầu lia lịa. Chanyeol đành phải mua mỗi thứ một ít như 3 xâu chả cá, 3 xâu chả tôm, 5 xâu bò viên và 3 xâu có trứng cút. Cậu đưa từng xâu cho nhỏ ăn thử một miếng, cái miệng bé nhỏ há ra nuốt lấy từng viên bé nhỏ. Nhắm nhĩ xong từng cái, đôi mắt nhỏ sáng rực lên, đôi môi vô thức hé lên nụ cười thích thú.

Tiếp đó Chanyeol dắt Baekhyun đi ăn đá bào. Cậu mua lấy hai ly thật lớn, thật nhiều màu sắc. Chanyeol ăn lấy một muỗng trong người bỗng nhiên thấy sảng khoái. Còn Baekhyun... thằng bé vừa măm có một muỗng khuôn mặt bỗng nhiên cứng đờ trông ngớ vô cùng

_Thật... Thật lạnh TT TT

Cuối cùng khi cả hai ăn hết ly đá bào...

_Nào... nào em... đóng băng TT TT

Tiếp theo là ăn một món ăn Hàn Quốc là Tobokki, còn gọi là bánh gạo cay vô cùng thơm ngon. Chanyeol đứng cách sạp tầm 7 bước sau đó lại hồi thúc nhỏ mua Tobokki

_Em nhớ mua 2000 won Tobokki đó

_Mua... Không được đâu

Với sự thúc đẩy của Chanyeol, cuối cùng Baekhyun cũng bước tới. Nhỏ run run nâng nhẹ cánh tay cầm tờ 500.000 won lên rồi lấp bắp lên tiếng

_Cậu...

_Sao con - Cậu bán hàng nhẹ giọng hỏi

_Con... mua... 2000 won

_Ukm... Chờ cậu chút

Mua 2000 won đưa tờ 500.000 won, không phải cậu này hiền thì đã bị chửi chết luôn rồi. Cuối cùng cô bán hàng cũng thối cho 498.000 won. Baekhyun nhét tiền thối vào túi rồi lon ton lại chỗ Chanyeol đang chờ. Khi nhỏ lại tới nơi Chanyeol liền xoa xoa mái tóc của nhỏ (như xoa đầu cún vậy á) rồi tươi cười

_Em giỏi lắm

Đôi môi Baekhyun bắt giác mỉm cười. Nhưng nụ cười đó đã tắt ngay sau khi nhỏ ăn miếng Tobokki đầu tiên. Thay vào đó chính là đôi mắt căng hết cỡ, cái tay bé nhỏ quạt lia lịa cái lưỡi thân yêu. Đôi môi mấp máy vô thức

_Cay... Thật cay...

Ai đó bỗng nhiên phì cười

....

16:00 tại nhà

Luhan đang nằm đắp chăn trên chính chiếc giường của mình sau khi đã bận rộn bị lôi đi khám bệnh. Hiện tại Sehun như người vợ đảm đang nấu cháo sắn sớt cho chồng...

Hình như ngôn từ có cái gì đó sai sai thì phải

Luhan từ từ cũng tỉnh ngủ, tự sờ vào trán mình, thật nóng. Cậu lại còn đắp chăn, nóng lại càng thêm nóng. Nhưng nếu ra mồ hôi cậu sẽ giảm nhiệt nhanh hơn, mau hết bệnh hơn. Nhưng bây giờ cổ họng Luhan thật đắng nha

Luhan nằm đó mà ngẫm nghĩ về Baekhyun. Liệu thứ tình cảm non nớt ấy của nhỏ đối với Sehun có thật là tình yêu. Cậu cứ suy nghĩ, nếu tình cảm đó là ngộ nhận thì sao, nếu Sehun không đáp trả tình cảm đó thì sao. Liệu có phải người anh đau nhất là Baekhyun hay sao. Luhan thật không muốn xía vào chuyện người khác nhưng bản thân lại không thể không bận tâm. Cơ mà cứ càng suy nghĩ bản thân lại càng cảm thấy đau đầu

Ở phía dưới bếp, cháo đã được nấu xong. Sau khi cẩn thận cho chúng vào một cái chén to, Sehun lật đật đem lên phòng cho cậu ngay. Nhưng cổ họng Luhan thật đắng khiến bản thân thật chẳng muốn ăn tí nào. Sehun ngồi kể bên lại không ngừng miệng kêu la lại càng làm cậu khó anh hơn nữa

_Em xem, bệnh đến thế này mà còn ương bướng nữa. Ngồi dậy ăn tí cháo đi

_Ngoan, chỉ vài muỗng thôi mà

_Tôi không ăn

_Thôi nào Luhan, ăn cho lấy lại sức này

_Em ăn...

_Anh đúng là phiền phức mà. Tôi đã bảo là không ăn rồi anh có nghe không

Cứ nghe Sehun lải nhải bên tai suốt làm Luhan siêu bực mình, bản thân không kiềm chế được mà quát lên, chân tay cũng quơ loạn xạ. Bởi thế mà có một thứ đã hi sinh oanh liệt...

xoảng - Chén cháo vô thức bị quăng xuống đất, chén vỡ, cháo và thủy tinh văng tung tóe ra sàn. Luhan tròn mắt đầy ngạc nhiên, cậu cũng không ý thức được mình vừa làm cái gì. Mọi chuyện diễn ra dường như quá nhanh.

~~!!!

~~Sehun cũng đứng lặng người một thời gian. Trong chén cháo đó chứa 1 phần cặn sức, 9 phần còn lại là tình cảm của anh. Sehun đã rất chuyên tâm nấu cháo, thế nhưng chén cháo lại bị vứt bỏ, như thể thứ tình cảm của anh đã bị vứt bỏ. Đột nhiên cảm thấy bản thân anh có một sự tổn thương không hề nhẹ...

~~

12. Chương 12: Kiss !

_Tôi thật không cố ý mà, tôi biết mình sai rồi. Anh... anh đừng giận mà... xin anh...

Những câu nói sau của cậu lại hay bị đứt quãng vì vốn dĩ Luhan đang khóc tới mức ướt áo của anh. Sehun đương nhiên cũng có thể cảm nhận được điều này, phải nói là rất rõ

Sehun tách hai tay cậu khỏi eo mình ra, sau đó nhẹ nhàng xoay người lại. Luhan ngược lên nhìn, chỉ thấy anh đáp trả cái nhìn của cậu bằng nụ cười dịu dàng. Dịu dàng tới mức làm người khác ngỡ người

_Tôi không sao, cũng sẽ không giận em. Đừng khóc mà

Lời nói anh chứa đầy sự ôn nhu. Nhưng lòng Luhan vẫn không an tâm tí nào, cậu sợ anh còn giận cậu. Thế nên đôi mắt long lanh cứ nhìn vào Sehun, đôi môi hồng như cánh đào vẫn không ngừng mấp máy

_Thật sẽ không giận chứ

Nhìn đôi môi anh đào xinh xắn kia hé mở với cự li gần như vậy thật rất hấp dẫn người khác. Đặc biệt đối với Sehun, sức hấp dẫn kia lại tăng lên gấp bội. Nó khiến anh không tự chủ được mà cúi xuống kề cạnh mặt cậu

_Sẽ không...

Kết thúc câu nói của mình, Sehun rốt cuộc cũng không khống chế được mà hôn cậu. Mắt Luhan mở to hết cỡ, cứ tròn mắt mà nhìn trong khi anh đã nhắm hết hai mắt cả rồi. Lần lượt từng hơi thở nóng hổi phả vào mặt anh, quyến rũ đến mê người khiến Sehun càng muốn tiến sâu hơn vào trong cái miệng bé nhỏ kia. Chỉ là hiện giờ Luhan đang bị bệnh nên không có sức thôi, chứ nếu không nhất định cậu sẽ chống cự quyết liệt. Mà cũng nhờ thế, Sehun thật chẳng khó khăn gì để tách hàm răng cậu ra, cái lưỡi tham lam lại tiến sâu vào. Rốt cuộc hai bạn lưỡi thân mến cũng gặp được nhau, lưỡi anh quấn chặt luyến tiếc không rời xa cậu tí nào. Từng ngóc ngách trong miệng cậu cũng bị anh tham quan rồi chiếm sạch, từng những vị ngọt còn lại cũng bị anh lấy hết. Lần này miệng Luhan bị mất trắng rồi, Sehun thì lại lời to rồi.

Nụ hôn của họ rất sâu, lại trải qua rất lâu như thể một thế kỉ. Tuy Sehun rất luyến tiếc nhưng mà lại không thể không rời khỏi môi cậu. Nếu không, anh nhất định sẽ bị thiếu oxi mà chết mất

Lúc anh rời khỏi môi cậu lại phát hiện ra Luhan trong quá trình hôn lại mệt mà ngủ quên. Tuy rằng hôn đã xong thật nhưng Sehun vẫn chưa buông cậu vội mà lại ôm một hồi lâu thật lâu. Cho tới khi bản thân cảm thấy có chút thỏa mãn rồi Sehun mới dịu dàng bế cậu lên giường rồi đắp chăn cẩn thận. Sau đó Sehun lại nhẹ nhàng dọn dẹp chén cháo bị vỡ khi nãy, tiếp đó lại tiếp tục nấu cháo cho cậu. Chén cháo lần đầu tuy có thất bại nhưng anh tin lần thứ hai sẽ thành công. Anh có thể hôn cậu một lần, anh tin mình còn có thể hôn cậu được nhiều lần hơn nữa. Anh tin rằng tình cảm này sẽ có ngày được cậu đáp trả. Ngày đó sẽ đến nhanh thôi mà

Hiện tại, Sehun đang cảm thấy rất hạnh phúc. Trong khi đó, Luhan lại cảm thấy có chút...

Chỉ là cậu không biết sau nụ hôn đó phải đối mặt với anh như thế nào nên mới vờ ngủ thôi. Ngay khi bóng dáng Sehun ra khỏi phòng, đôi mắt Luhan đã nhẹ mở ra. Cậu nằm đó suy nghĩ về hành động của anh, về mình, về cả Baekhyun nữa. Có lẽ bắt đầu từ bây giờ Luhan phải tạo khoảng cách đối với Sehun. Baekhyun là một con bé đầu óc đơn giản, nếu như nhỏ đã tìm được một nửa của mình thì cậu phải tích cực hợp tác cho họ. Nhưng mà nếu như Sehun thích cậu thì mọi chuyện thật đúng là... phiền phức quá

Luhan đang bệnh mà, bây giờ lại thêm rối não nữa nè

Vài tiếng sau Sehun lại đem chén cháo lên cho cậu. Lần này rút kinh nghiệm, Luhan ngoan ngoãn ăn vài muỗng cháo. Sau đó uống thuốc rồi tiếp tục ngủ

Mọi thứ cứ diễn ra bình thường như chưa từng xuất hiện nụ hôn nào cả

2 tiếng nữa thì Chanyeol và Baekhyun sẽ về tới nhà mà

Còn những chuyển biến tình cảm của Chanyeol vs Baekhyun, chờ chờ đợi đợi thêm tí nữa là sẽ có kịch hay thôi

Hình như trời vừa mới tạnh mưa thì phải.

~~!!!

~~

13. Chương 13: Tình Cảm !

Quay trở lại phía Chanyeol và Baekhyun

Hiện tại Baekhyun đang bị Chanyeol lôi đi mua kem ăn. Nhỏ cứ nắm chặt áo Chanyeol mà rụt rè bước rồi lâu lâu cứ liếc nhìn xung quanh. Cuối cùng cũng để Baekhyun phát hiện ra phía ngoài cửa hàng có bóng một đứa bé trai nhìn những ly kem mà thèm thuồng. Trong lòng nhỏ bỗng dâng lên những cảm xúc lạ lẫm.

Sau khi đợi Chanyeol mua xong hai ly kem, Baekhyun liền kéo áo cậu lôi đến chỗ đứa bé. Khi trông thấy một bé trai mặt mày lem luốc đứng trước mặt mình, cùng với động tác cầm lấy ly kem chìa ra trước mặt đứa bé của nhỏ khiến cho Chanyeol không tránh khỏi ngạc nhiên. Baekhyun nở một nụ cười nhẹ đối với đứa trẻ ấy

_Em... ăn không

Đứa bé ấy có chút rụt rè, Baekhyun lại nở nụ cười tươi hơn

_Nhận lấy đi

Đứa bé liếc nhẹ qua Chanyeol, thấy cậu cũng mỉm cười mới dám nhận lấy ly kem ăn ngon lành

Bây giờ mới nhận ra trên tay đứa bé còn có một con chó con lông vàng cam. Nó ăn kem rồi chìa ra cho chó con liếm một tí nữa. Chanyeol cúi người hỏi thăm cả hai

_Em sống một mình cùng với chú chó này à

_Không, em còn sống với mẹ nữa - Đứa nhỏ khẽ lắc đầu

_Vậy cuộc sống thế nào - Chanyeol tò mò hỏi

_Thật sự... có chút khổ cực. Ồ...

Baekhyun đưa ra số tiền là 1 triệu đồng, đó là tất cả tài sản mà nhỏ đang mang theo bên mình. Baekhyun có ý tốt muốn tặng cho đứa bé

_Em... nhận lấy đi

_Không, không được - Đứa bé xua tay - Em không dám

_Chẳng phải em đang gặp khó khăn sao, cứ lấy mà làm vốn buôn bán nhỏ. Tuy không nhiều nhưng sẽ giúp được em phần nào đó trong cuộc sống

_Em...

Đứa bé biết rõ hoàn cảnh của mình cũng đang rất cần tiền cho nên trông nó có chút phân vân. Cuối cùng, nó nhìn con chó nhỏ lần cuối rồi đưa cho Baekhyun

_Thật cảm ơn anh anh. Anh anh có thể nhận lấy con chó con này không ạ, cứ xem như hai người dùng số tiền này để mua nó. Vốn dĩ nhà em cũng không có khả năng để cho nó sống thật tốt

Đứa trẻ này tỏ ra thật hiểu chuyện

Baekhyun khẽ liếc nhẹ Chanyeol thì trông thấy cậu mỉm cười rồi gật đầu, lúc đó nhỏ mới nhận lấy con chó con. Chanyeol lấy 1 tr của nhỏ cùng với 1 tr của mình rồi dúi vào tay đứa bé. Vậy là coi như chú chó con ấy có giá tới 2 tr rồi

Đứa bé cười vui vẻ, vẫy tay chào tạm biệt với cả hai. Chanyeol xoay sang tiếp tục xoa đầu Baekhyun, còn nhỏ thì đang cười híp cả mắt.

_Em ngoan lắm

Chưa kịp để Baekhyun trả lời, cậu đã nhanh chóng nắm tay dắt cậu đến một nơi. Một nơi vô cùng đẹp...

17:20

Mắt Baekhyun long lanh mở to tròn nhìn ngắm cảnh vật trước mắt. Lại đây này giờ mà bây giờ cả hai mới có cơ hội nhìn ngắm biển. Vào thời khắc hoàng hôn như thế này, cảnh vật trước mắt bỗng trở nên thật lung linh. Mặt trời chuyển sang màu hồng cam, nhuộm luôn cả sắc trời màu hồng sẫm. Không những thế, cả bầu trời xinh đẹp kia còn in bóng mình xuống mặt biển. Với những chuyển động nhẹ nhàng của từng cơn sóng biển, nét đẹp ấy lại trở nên ảo diệu hơn

Baekhyun đặt con chó con đang say ngủ lên cát, sau đó nắm lấy bàn tay để cậu dẫn đi

Chanyeol cùng Baekhyun đang hòa mình giữa lòng biển. Trong lúc nhỏ đang say sưa ngắm cảnh, Chanyeol cúi người tát nước vào người nhỏ. Baekhyun bị ướt nhẹp như thể liền đứng nhìn ngơ ngác trông ngổ cực kì.

_Em sao thế, sao không chơi thử đi

_Không...-Baekhyun lắc đầu liên tục

Chanyeol lại tát nước vào người nhỏ một lần nữa, mắt Baekhyun trở nên long lanh ngấn nước. Là Chanyeol bắt nạt nhỏ, nhỏ sắp khóc rồi này

Trông thấy Baekhyun có biểu hiện lạ, Chanyeol nắm tay kéo nhỏ vào trong lòng mình rồi ân cần hỏi han

_Em có sao không

_Em...

Baekhyun xô Chanyeol ra rồi đâm vào lồng ngực cậu mấy phát

_Xấu xa, đáng ghét. Anh làm ướt hết cả người em

Nhìn thái độ kì lạ của nhỏ, Chanyeol không thể nào nhịn được cười. Baekhyun dễ thương đến thế kia mà

_Ừ, xin lỗi xin lỗi nhé

Chanyeol vừa xin lỗi, vừa cười lại vừa bẹo má Baekhyun khiến cho má của nhỏ sưng đỏ lên trông yêu vô cùng. Cho đến khi cậu buông tay ra, lùi về sau một bước thì Baekhyun lại tiến thêm một bước để trã đũa cái bẹo má ấy. Nhưng ai mà ngờ cậu tiểu thư này lại hậu đậu tới mức mới bước có một bước mà lại trượt chân ngã, còn lôi Chanyeol làm tấm đệm rồi ngã lên đầy nữa cơ chứ

Ở đây không có cảnh môi chạm môi mà chỉ đơn thuần là trạng thái tai Baekhyun áp vào lồng ngực của cậu. Tiếng tim đập tuy không quá rộn ràng nhưng đủ để nhỏ có thể nghe thật rõ. Baekhyun ngược lên nhìn Chanyeol thì lại thấy Chanyeol nhìn mình, trên gương mặt lại có chút... Nhỏ bò nhẹ nhàng ra trước một chút cho mặt mình đối mặt với mặt Chanyeol ở phía dưới. Nhìn hành động có chút kì lạ kia, Chanyeol cũng không khỏi thắc mắc và kèm theo một chút mong chờ. Baekhyun ngờ nghệch nhìn Chanyeol vài giây, sau đó lại cúi người xuống

Khoảng cách hai gương mặt càng lúc càng gần hơn

Chanyeol nhìn chằm vào đôi môi anh đào kia, trông chờ một nụ hôn ngọt ngào

Nhưng thật tiếc...

_Hình như gương mặt anh có cát này, để em lau cho

Nhìn hành động ngây thơ vô tội của Baekhyun, Chanyeol khẽ thở dài

_Em thật là...

_Em thế nào???

_Thôi, chúng ta chuẩn bị về nhà đi

”Baekhyun ngốc? Không, Chanyeol còn ngốc hơn”

19:00 - Cả hai về tới nhà.

~~!!!

~~Tuy sau việc ngắm hoàng hôn cùng Baekhyun, Chanyeol cũng đã có một chút tình cảm với nhỏ. Nhưng cho dù có tình cảm với nhỏ đi chăng nữa thì cũng chẳng làm mất đi những hành động đầy ám muội của anh em nhà này đâu. Cứ chỉ ấy vẫn cứ tiếp tục đẩy thân mật vì nó vốn dĩ đã trở thành bản năng của họ rồi. Bản năng biến thái...

Sehun nhìn Luhan không rời mắt, cho đến khi cậu bắt đầu khuấy dạng thì lại lắc đầu mà mỉm cười. Anh say đắm nhìn Luhan, Baekhyun lại chăm chú nhìn biểu hiện của anh. Đương nhiên ai cũng thấy có một điều khác thường...

14. Chương 14: Ôm-âm Thật !

Chanyeol và Baekhyun vừa về tới nhà là đơ hết cả người khi trông thấy Luhan nằm dài ra trên ghế sofa xem tivi, trên người còn đắp một lớp chăn dày còn Sehun thì ngồi ghế kế bên để trông chừng cậu. Nhìn thấy khung cảnh có chút kì lạ, Chanyeol không thể không lên tiếng

_Hai người làm sao vậy

_Haizzz..., anh mà bị cảm rồi

... Cái gì cơ??? Anh!!!

Chanyeol lập tức phóng đến bên cạnh khám xét từ đầu đến chân xem thử cậu còn bị cái gì nữa không, sau đó mới thở phào nhẹ nhõm

_Chanyeol... Oa...oa...

Khi cậu vừa về thì Luhan lập tức không nhẽo ngay. Chanyeol phải ngồi đấy vỗ về, xoa xoa cái lưng bé nhỏ của cậu trong khi miệng không ngừng mắng yêu

_Cơ thể đã dễ dàng nhiễm bệnh rồi mà anh lại không anhu cẩn thận gì hết. Anh phải để em bận tâm tới bao giờ cơ chứ

_Anh... Sao em mắng anh cơ chứ. Oa...oa...

_Haizzz... Xin lỗi, xin lỗi... - Chanyeol tiếp tục vỗ nhẹ vào lưng cậu - Để em bế anh lên phòng, ngồi ở đây cảm nặng hơn thì sao

Vừa dứt lời xong, Chanyeol ngay lập tức cúi người bế cậu lên, mà Luhan cũng rất ngoan ngoãn vòng tay qua cổ của cậu. Không những thế, cậu còn dựa dựa đầu mình vào trong lồng ngực của Chanyeol, hành động đương nhiên cũng đầy ám muội rồi

Tuy sau việc ngấm hôn cùng Baekhyun, Chanyeol cũng đã có một chút tình cảm với nhỏ. Nhưng cho dù có tình cảm với nhỏ đi chăng nữa thì cũng chẳng làm mất đi những hành động đầy ám muội của anh em nhà này đâu. Cứ chỉ ấy vẫn cứ tiếp tục đầy thân mật vì nó vốn dĩ đã trở thành bản năng của họ rồi. Bản năng biến thái...

Sehun nhìn Luhan không rời mắt, cho đến khi cậu bắt đầu khuất dạng thì lại lắc đầu mà mỉm cười. Anh say đắm nhìn Luhan, Baekhyun lại chăm chú nhìn biểu hiện của anh. Đương nhiên ai cũng thấy có một điều khác thường...

Lúc này Sehun mới chuyển ánh nhìn sang Baekhyun và ngỡ ngàng với những thay đổi của nhỏ

_Em mới thay đổi kiểu tóc đó à

_Vâng - Baekhyun cúi đầu e lệ

_Dễ thương lắm

Sehun mỉm cười rồi bước đi trở về phòng mình, bỏ lại Baekhyun đứng đấy một mình và mỉm cười hạnh phúc. Bởi vì anh đã khen nhỏ mà (nhưng mà Sehun khen xong rồi về phòng chứ đâu còn để tâm tới Baekhyun nữa đâu)

Tối đó có nhiều người suy nghĩ tới quên ngủ

"Cái tên Sehun xấu xa, đáng ghét, khốn kiếp. Vì hấn mà mình cứ nhắm mắt là suy nghĩ tới cái nụ hôn chết tiệt kia. Nụ hôn đó, nó... nó... Ax... Mình có chút... Nhưng mà còn Baekhyun, con bé thích Sehun mà, mình đây không thể có tình cảm với tên khó ưa này. Xua xua... Sehun xấu xa tan biến đi"

"Cậu bé Baekhyun trước giờ đã rất ngu ngơ rồi, bây giờ lại còn dễ thương từ ngoại hình lẫn hành động. Tim mình hình như đã có chút lệch nhịp rồi. Nhưng mà người cậu ấy chú ý vốn không phải là mình rồi, việc mình cần làm không phải yêu đương mà là tác hợp. Đúng, mình phải tác hợp cho họ"

"Cuối cùng thì Sehun đã anhu chú ý đến mình. Thật tốt quá"

”Tuy hành động của em ấy thật có chút quá đáng. Nhưng mà dù sao thì mình đã được bù đắp xứng đáng bằng một nụ hôn rồi. Em ấy thật rất đáng yêu. Mà hãy mau mau khỏi bệnh đi để anh còn dẫn đi chơi nữa”

Nhưng mà tới sáng hôm sau, Chanyeol lại xin phép nghỉ học vì lí do chăm “bạn gái” đang bệnh. Ngày hôm đó, Sehun và Baekhyun ngồi cùng một chiếc xe đạp, ngồi chung một cái bàn nhưng lại rất ít khi giao tiếp với nhau. Baekhyun cũng thấy có chút kì lạ, anh của hôm nay khác với anh trước đây lắm. Sehun trẻ con, tinh nghịch, hay cười, có lẽ chỉ thể hiện trước mặt Luhan thôi. Và nhỏ cũng đã khéo léo nhận ra điều đó, nhưng cũng chỉ là nghi ngờ mà thôi

Nghi ngờ đó kéo dài cho đến khi tan học. Vừa về đến nhà là trêu đùa Luhan hết mực và cũng kèm không ít lời mắng yêu khiến Baekhyun cũng có đôi chút ganh tị. Hoàng Anh cũng không phải tên ngốc mà không nhận ra vấn đề, chỉ là cảm thấy mọi thứ thật rối

Thường thì trong các bữa cơm, Luhan, Chanyeol và Sehun luôn bàn tán chuyện sôi nổi còn Baekhyun chỉ im lặng mà ăn. Nhưng mà bây giờ thì nhỏ thỉnh thoảng lại cười, còn nói vài câu nữa làm Chanyeol thật rất vừa lòng

Khi Baekhyun ra vườn, Chanyeol cũng có bước theo sau. Cho đến khi xung quanh chỉ còn có 2 người, cậu mới xoa xoa đầu cậu mà khen thưởng

_Ngoan, em làm tốt lắm

_Thật không - Mắt Baekhyun long lanh nhìn

_Ukm. Thật - Chanyeol gật đầu và mỉm cười

_Hay quá

Vừa dứt lời, Baekhyun bỗng bước tới ôm chầm Chanyeol khiến cậu đơ người. Vòng tay Chanyeol và Baekhyun vô thức siết thật chặt

”Ấm quá”

15. Chương 15: Đu Quay !

Vào một ngày khác, Chanyeol nắm chặt tay Baekhyun đi dạo phố. Người ngoài nhìn vào đều bảo đây là một cặp đôi trời sinh, mà thật sự giống vậy mà

Tối qua trời mưa to, sáng nay nước rút không kịp làm cho hai bên đường đọng vũng nước. Mà nhờ vậy mới có một tình huống xảy ra. Một tình huống vệ sinh vô cùng a

Chanyeol vốn dĩ định dắt Baekhyun đến khu vui chơi chơi. Đang trên đường đi thì có một chiếc xe tải chạy sát mép đường, khiến cho nước bắn kia văng tung toé. Đáng lẽ ra nước bắn ấy phải văng vào người Baekhyun rồi, nhưng mà Chanyeol đã nhanh tay kéo nhỏ vào trong lòng, che chắn cho nhỏ. Chiếc xe tải kia chạy khuất dạng, bỏ lại thân thể Chanyeol dính bắn đầy người. Baekhyun thấy thế lòng đầy lo lắng

_Anh... có sao không?

Hôm nay Baekhyun mặc áo tay dài cho nên bây giờ nhỏ đang nâng tay lên lấy tay áo chùi những vết bắn trên gương mặt anh tuần kia. Chanyeol đột nhiên cầm lấy cổ tay đang lau của nhỏ, tay còn lại chạm nhẹ vào má của nhỏ

_Anh không sao, em có bị dính bắn không

_Em... em không có

Mắt Baekhyun long lanh ngấn nước, đầu khẽ lắc nhẹ. Sau đó, nhỏ ôm chầm lấy Chanyeol, mặc cơ thể cậu đang bịn bịn đầy vết bắn. Nhìn thấy hành động kì lạ kia, Chanyeol cũng có đôi chút hốt hoảng

_Đừng có làm vậy, sẽ bắn người em đấy. Buông anh ra đi

_Không. Hức... Không buông đầu. Hức... - Baekhyun dụi dụi đầu vào người anh, tiếng khóc nức khê vang lên làm cậu luống cuống

_Oái, nhóc con, sao em lại khóc rồi. Ngoan, anh không có gì hết đó. Nín khóc đi mà

Baekhyun vẫn cứ tiếp tục khóc, cậu đành phải ôm nhỏ để dỗ dành

Chuyến đi chơi cuối cùng lại bị hủy

Trong phòng Baekhyun

Baekhyun đang nằm trên giường vuốt ve con chó nhỏ của mình, trong lòng ngập tràn những suy nghĩ về hai người con trai. Nhỏ có chút không hiểu, tại sao khi cảm thấy Sehun có tình cảm với Luhan, trong lòng Baekhyun không hề có một chút khó chịu hay ghen tức gì cả

Phải chăng... nhỏ không yêu Sehun

Chanyeol luôn đối xử tốt với nhỏ, luôn ân cần dịu dàng với nhỏ. Cậu hay dẫn Baekhyun đi ăn uống, dẫn nhỏ đi chơi, luôn quan tâm chăm sóc nhan sắc nhỏ cho thiệt dễ thương, vẫn luôn chọc cho nhỏ cười, luôn dỗ dành khi nhỏ mít ướt. Chanyeol vẫn luôn đối xử tốt với Baekhyun như vậy

Không lẽ... nhỏ đã bị Chanyeol làm cho rung động rồi

Không lẽ... nhỏ thích cậu rồi

Baekhyun nhìn chó con trên tay mà ngẩn người, đôi môi mấp máy thì thào một câu

_Lỡ thích rồi... Làm sao đây!

19:00 - Tại khu vui chơi

Chanyeol và Baekhyun chỉ vừa mới bước chân tới nơi đông đúc này thôi. Nhưng cả hai chắc chắn sẽ không thể nào biết được, phía sau lưng họ có hai con người lén lút theo sau. Đương nhiên là Luhan và Sehun rồi. Cái ý kiến đi theo dõi này cũng là do Luhan đề xuất đấy, do cậu cứ thấy hai người kia cứ đi chơi riêng thôi

Chanyeol nắm chặt tay Baekhyun, rồi mua cho nhỏ một cây kẹo bông gòn. Sau khi hai người này đi khỏi, Sehun cũng bước tới mua một cây kẹo bông gòn đưa cho Luhan. Thế nhưng Luhan lại nhăn mặt lắc đầu

_Kẹo này ngọt lắm, tôi không muốn ăn đâu

Kế sách này Chanyeol làm thì thành công, Sehun thì lại thất bại thảm hại a

Chinh phục mỹ nhân đúng là không phải chuyện đơn giản

Về phía Chanyeol, sau khi Baekhyun đã ăn hết kẹo bông gòn, cậu nhìn nhỏ dịu dàng lên tiếng

_Bây giờ em muốn chơi trò nào trước

Baekhyun đứng ngẩn người một lúc, sau đó giơ ngón tay bé nhỏ chỉ vào đu quay đứng. Chanyeol nhìn ngón tay kia, sau đó nắm tay nhỏ đi tới chỗ đu quay đứng. Từ trước cho tới giờ, Baekhyun vẫn luôn ngoan ngoãn nghe lời của cậu mà

Có hai người từ phía xa khi thấy bóng dáng kia bước vào đu quay đứng, họ bắt đầu nhìn nhau không chớp mắt

_Hai đứa nó vào rồi, chúng ta có cần vào trong đó luôn không - Sehun nhìn cậu ngây ngô hỏi

_Đồ ngốc - Luhan cốc đầu anh - Chúng ta phải ở ngoài này quan sát chứ

Vì cái cốc đầu ấy, Sehun chuyển sang trừng mắt với Luhan

Thôi dẹp cái tụi rắc rối này sang một bên, chúng ta nói về mối lương duyên trên không trung kia đi

Đầu tiên, Chanyeol bước lên đu quay trước, sau đó cậu để tay cho Baekhyun nắm tay cho nhỏ bước lên. Đu quay đứng nhẹ nhàng chuyển động, cả hai đang được đưa lên cao. Baekhyun chỉ lặng người suy nghĩ, nhỏ đang nhớ đến một quyển sách mà Chanyeol từng đưa cho nhỏ coi. Điều này làm Baekhyun có chút phân vân

Mọi chuyện đều xảy ra khi đu quay quay hết một vòng, lúc này trong lòng Baekhyun đã có một chút cảm. Nhỏ nhìn vào Chanyeol, nhẹ nhàng lên tiếng

_Hình như mặt anh có dính cái gì đó này. Để em lau cho anh

Chanyeol cũng chỉ ngồi im, miệng vẫn nở nụ cười nhẹ đối với nhỏ. Hình như Baekhyun có nghe thấy tiếng tim mình lệch nhịp thì phải

Khoảng cách được rút ngắn đi

Khi đu quay đã lên tới đỉnh, nhỏ liền lau thứ kia. Chỉ có điều là môi Baekhyun lau môi Chanyeol mà thôi. Truyền thuyết có kể rằng, khi đu quay chạm đến đỉnh cao, hai người hôn nhau sẽ mãi mãi được hạnh phúc. Cơ mà nhỏ nhớ, rõ ràng khi này nhỏ cúi người xuống, đơn thuần chỉ là môi chạm môi. Sao bây giờ lại...

~~!!!

~~

16. Chương 16: Tiếng Yêu Được Hé Mở

Tiếng yêu được hé mở

Baekhyun mở to mắt nhìn Chanyeol. Rốt cuộc là từ lúc nào mà nhỏ bị Chanyeol kéo xuống ngồi trên chân của cậu, từ lúc nào mà Chanyeol đã tách môi nhỏ ra rồi, từ lúc nào mà môi nhỏ đã bị cậu chiếm. Gương mặt Baekhyun càng lúc lại càng đỏ

”Đây là nụ hôn thật sự sao?”

”Ngọt quá”

Hai tay Baekhyun từ từ vòng sang cổ Chanyeol

Ai nào biết được từ phía xa, mắt Luhan long lanh mở to tròn hết cỡ, Sehun đứng kế bên cũng ngạc nhiên không kém

_A... Hôn rồi kia kìa

_Chắc, tiến triển nhanh vậy. Còn chúng ta thì sao - Sehun chăm chú nhìn cậu

_Chúng ta cái đầu anh á. Tôi và anh thì có quan hệ gì chứ - Luhan nhìn anh vô cùng cau có

_Thì quan hệ người từng hôn - Sehun nhếch môi cười gian tà

_Ax. Từng hôn cái đầu anh, đồ biến thái, đồ sắc lang. Nè nè, đứng lại. Không được chạy...

Trong lúc Luhan đang mắng, Sehun đã nhanh chóng chạy biến đi mất làm cậu cũng phải đuổi theo anh, không những thế cậu còn không ngừng la mắng nữa. Trong lòng Sehun cảm thấy vô cùng vui vẻ. Thế cơ mà cả hai càng chạy lại càng ra xa chỗ đu quay đứng

Sau khi đu quay quay hết hai ba vòng, Chanyeol mới từ buông tha cho đôi môi bé nhỏ kia, nhưng Baekhyun vẫn còn ngồi ngoan ngoãn trên chân của cậu. Cả hai đều thoáng đỏ mặt, giọng Chanyeol cũng trở nên lắp bắp

_Em... Khi này là em... Là em bị vấp ngã phải không? Anh... Anh xin lỗi. Hành động của anh... Hành động của anh thật đúng là... Đúng là đáng trách mà... Xin lỗi, xin lỗi em

Sau khi nghe hết những lời Chanyeol nói, Baekhyun không nhịn được mà phì cười. Chanyeol này, có cần thiết phải đáng yêu đến như vậy không. Khi Baekhyun cười, gương mặt cậu có hơi ngậy ngốc một chút. Nhỏ bèn vòng tay ôm eo cậu, đầu nghiêng tựa vào vai cậu khiến cho Chanyeol ngạc nhiên vô cùng

_Không phải vấp ngã đâu. Sao anh ngốc vậy

_Là...

Đối với người khác thế nào không biết, chứ đối với Chanyeol mà nói, tình yêu đã làm cho cậu bị ngu ngốc rồi. Phải mất vài giây, cậu mới có thể hiểu rõ ràng sự việc xảy ra từ đầu tới giờ

_Baekhyun - Chanyeol nhẹ giọng hỏi

_Vâng - Baekhyun ngược lên liền chạm phải ánh mắt ôn nhu của cậu

_Anh yêu em

Tiếng nói ấy phát ra không kịp để người nghe đáp trả thì Chanyeol đã cúi xuống gặm lấy đôi môi bé nhỏ của Baekhyun. Nhỏ vốn dĩ không có kinh nghiệm nên chỉ ngoan ngoãn tận hưởng vị ngọt trong nụ hôn ngọt ngào kia. Từng phút từng giây đều thật hạnh phúc

Khung cảnh lãng mạn này vô tình bị cắt ngang bởi...

_E hèm, quý khách, đã hết vòng quay rồi

Theo phản xạ, cả hai lập tức buông nhau ra, gương mặt Baekhyun thoáng đỏ bừng. Chanyeol bèn nắm tay dắt Baekhyun đến một nơi vắng vẻ để yên tĩnh nói chuyện. Cả hai dừng chân ngồi tại một cái ghế đá không xa lắm. Ngồi đấy rồi lại im lặng một thời gian, không ai nói với ai cả. Rồi sau đó, Chanyeol là người mở lời trước, nhưng lại nói một câu hết sức là...

_Em khát rồi phải không? Để anh mua nước cho em

Vừa dứt lời, Chanyeol ngay lập tức bước đi mua nước ngay. Tự dưng cậu lại trở thành người thích trốn tránh. Đúng là lạ mà

Nhưng Chanyeol vừa bước được 3 bước, Baekhyun đã chạy tới ôm chầm cậu từ phía sau. Hôm nay, Chanyeol từ ngạc nhiên này lại tới ngạc nhiên khác. Căn bản là xem rồi nào rồi

_Sao anh lại bỏ đi. Ghét em sao

Qua lời nói đó, Chanyeol nhanh chóng xoay người lại, ôm nhỏ mà dính chính

_Nhóc, sao lại nói thế. Yêu em còn không hết thì sao ghét em

_Thật không

Baekhyun đưa đôi mắt long lanh nhìn, đáp trả chính là cái gạt đầu của cậu. Sau đó, nhỏ dụi dụi đầu vào lồng ngực Chanyeol, cảm nhận từng hơi ấm trên cơ thể cậu rồi thì thầm

_Em nhận ra rằng, em yêu anh. Rất yêu, rất yêu

Cả hai đứng đó ôm nhau rất lâu, khoảng khắc ấy như ngưng đọng lại, bản thân đều cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Mặc kệ xung quanh là bất cứ thứ gì, chỉ cần trái tim của hai người hướng về nhau. Như vậy là đã đủ rồi.

Cơ mà mới ôm có 5", Chanyeol lại buông nhỏ ra, khuôn mặt ngây ngốc mà hỏi một câu

_Nhóc, không phải em thích Sehun sao

_Hết thích rồi, thích anh cơ - Baekhyun nhẹ lắc đầu - Anh sao lại ngây ngốc đến như vậy

_Em thật to gan, còn dám mắng anh. Xem anh trừng trị em đây

Chanyeol biến thái lại còn bị cưỡng hôn (như papa) cho nên cậu mới cúi người xuống lại tiếp tục chiếm hữu đôi môi anh đào của Baekhyun. Con bé chỉ vòng tay qua cổ Chanyeol, hai bên ngọt ngào tận hưởng

Vậy là... từ bây giờ cả hai đã có một mối quan hệ, một mối quan hệ mang tên tình yêu

Mối lương duyên này liệu có được trường tồn mãi mãi hay không đây

~~!!!

~~

17. Chương 17: Thất Bại !

Xin nhắc lại, bây giờ vẫn đang là buổi tối

20:30

Thể chất Luhan có chút yếu ớt, cho nên vừa rượt Sehun mới hơn 1km đã cảm thấy bản thân vô cùng mệt mỏi. Luhan đành ngồi lên một cái ghế đá gần đấy, tiếng thở dồn dập dần dần trở nên đều lại

Trời đột nhiên rơi vài hạt mưa lất phất, đương nhiên không thể thấm ướt người cậu được. Nhưng Sehun đã biến mất rồi, Luhan rất lạnh, rất sợ, rất cậu đơn. Luhan, cậu... cậu muốn khóc. Vào chính lúc này, cậu thật sự rất cần anh.

_Sehun đáng ghét, ai cho phép anh bỏ rơi tôi. Vào lúc tôi cần sao anh lại mặc kệ tôi chứ. Anh... anh...

Nước mắt Luhan rơi không ngừng, vì trong tim cậu hiện đang có một cảm giác, một cảm giác “bị bỏ rơi”

Nước mắt cứ tiếp tục rơi như thể khi Luhan thấy một bàn tay giơ lên trước mặt cậu. Ngược đời mắt long lanh đầy nước lên nhìn, Luhan cuối cùng cũng đã nhìn thấy bóng hình Sehun đứng trước mặt mình. Kiểm không nổi xúc động mà nhảy vào trong lòng ôm chặt lấy anh. Không những chỉ ôm mà còn mắng người nữa...

_Anh... cái đồ đáng ghét. Sao anh bỏ tôi lại một mình. Anh có biết tôi... tôi...

Sehun nãy giờ vẫn yên lặng, chỉ vòng tay ôm lấy thân hình bé nhỏ của cậu. Nhìn thấy cậu gái của mình khóc, anh cũng thấy đau lòng lắm chớ bộ. Sehun cố gắng dùng những lời nói để xoa dịu tâm hồn kia

_Không sao nữa. Có tôi ở đây rồi. Tôi vẫn sẽ luôn bên em, mãi không xa rời. Em đừng lo, có tôi ở đây sẽ không còn thứ gì đáng sợ nữa

Sehun ôm thật chặt cậu, còn Luhan, cậu trở nên trầm tư hết 10”. Sau đó, đưa gương mặt đã trở lại bình thường kia lên nhìn Sehun, Luhan thì thầm

_Chúng ta về thôi

_Ừ, về nhé

Xuyên suốt chặn đường không hề có ai nói với ai câu nào. Cho đến khi Luhan định bước vào trong nhà lại bị Sehun kéo ngược trở ra. Cậu nhìn anh với ánh mắt đầy thắc mắc nhưng anh vẫn nắm chặt tay cậu

_Anh bị sao vậy

_Em thật sự không hiểu hay cố tình không hiểu tình cảm của tôi dành cho em

Luhan có cái gì mà hiểu với không hiểu cơ chứ. Cậu vốn trước giờ vẫn luôn có hành động thân thiết với em trai, cho nên cư xử của cậu hay Sehun cũng không hẳn là có gì đặc biệt. Luhan vốn đã quen vậy rồi mà, cho nên cậu chỉ có thể cảm nhận một chút xíu tình cảm từ Sehun mà thôi

_Cái gì mà hiểu với không hiểu chứ - Luhan ương bướng nói

_Em... - Sehun bị chọc cho tức chết - Hừm, tôi yêu em đó. Vậy đã biết chưa

Hai đứa này mở miệng không bao lâu thì đã cãi nhau rồi. Khung cảnh lãng mạn của người ta mà...

Sau câu nói ấy, tim Luhan bị chấn động nhẹ. Còn Sehun thì lại hỏi hợp muốn nghe câu trả lời từ phía cậu. Vì đây có thể xem như một câu tỏ tình mà.

_Anh muốn thích thì thích, muốn yêu thì cứ yêu. Đó vốn là chuyện của anh, không hề liên quan đến tôi. Anh chỉ cần biết rằng, tôi không có yêu anh

Nói xong câu nói ấy Luhan liền bước vào nhà và nhanh chóng trở về phòng mình. Cậu có liếc sang phòng khách, hình như không có bất cứ dấu hiệu nào cho thấy Chanyeol và Baekhyun đã trở về nhà. Có lẽ hai đứa này đi hẹn hò tiếp nữa rồi

Sehun trước khi bước vào nhà, anh cười nhếch môi cùng với những lời nói

_Hừ, được lắm. Luhan, em đừng hòng thoát khỏi tay tôi

23:00

Luhan cứ lặn qua lặn lại trên cái giường bé nhỏ của mình. Cậu đắm chìm trong những cửa bản thân, đương nhiên là có liên quan tới Sehun. Cảm giác mà cậu chứa nhiều nhất chính là có lỗi...

Luhan có chút lo sợ những lời nói mà cậu dùng khi này có thể làm tổn thương đến Sehun. Nếu mà anh trở nên siêu ghét cậu thì thật đúng là có chút không tốt. Trong trái tim Luhan sẽ hiện lên một chút mất mát.

Nhưng Luhan chưa hề hỏi trái tim mình về tình cảm của cậu dành cho Sehun. Luhan không hề biết rằng, nếu cậu hỏi, trái tim cậu sẽ hiện lên một cảm giác thoáng rung động (giống như một cơn say nắng nhẹ vào ban đêm mà thôi)

Nói tới chuyện của Chanyeol và Baekhyun. Sau khi họ ra khỏi khu vui chơi thì đi ăn uống, xong lại xem phim, rồi lại tiếp tục ăn uống nữa. Hình như Chanyeol rất có tâm hồn ăn uống thì phải, quen với Chanyeol lâu ngày, không khéo Baekhyun thành heo con mất thôi. Nhưng mà có thành heo thì Chanyeol vẫn yêu mà

Cơ mà đúng là lạ thật, Chanyeol tỏ tình thì thành công, Sehun đây lại cứ thất bại liên tiếp.

~~!!!

~~

18. Chương 18: (kris) Và Mối Quan Hệ Rắc Rối

(Kris) và mối quan hệ rắc rối

Lướt nhẹ nhé

Chanyeol và Baekhyun chưa kịp thông báo về mối quan hệ của cả hai thì đã thấy Luhan và Sehun nhìn họ rất thờ ơ, không những thế mà còn nói một câu khiến cho Chanyeol và Baekhyun tròn mắt nhìn nhau

_Khỏi cần phải nói, tụi này biết hai đứa quen nhau rồi

Nhưng mà điều khiến cho tụi này đau đầu nhất chính là có nên công khai tình cảm của Chanyeol với Baekhyun hay không. Mà nếu công khai thì Luhan phải làm sao đây, dùng một cái “bạn trai” lại quen với “bạn thân”, muốn người khác không nói này nói nọ cũng thật khó. Mà không công khai thì đúng là tội nghiệp cho Baekhyun. Vấn đề thật nan giải mà...

7:00

Baekhyun thì ngồi bàn trên cùng Chanyeol, Luhan đành cuốn gói xuống dưới ở chung với Sehun. Tối hôm qua cậu đã đăng hình Chanyeol với Baekhyun ở Page của trường đính kèm vài lời nhắn “Hai đứa này chính thức trở thành một đôi/Ta đành FA tiếp vậy“. Cũng bởi vì tấm ảnh đó, cả 4 đứa bị các học sinh nhìn dưới con mắt không bình thường

Phiền phức thật

Cơ mà hôm nay trong lớp có thành viên mới. Nghe thiên hạ đồn rằng tên đó khá là đẹp trai, là hotboy nha. Ngay cả Luhan cũng có chút hứng thú với khuôn mặt của chàng hotboy kia.

Giáo viên đứng trên bục giảng, trầm giọng kêu tên hotboy kia vào

_Kris, em vào đi

* tiếng Nhật

_Chào* [vâng] - Một giọng nói trầm ấm vang lên

(Gọi Kris là hần nữa nhé)

Một thanh niên 17t bước vào, hần cao to (1m85), mái tóc có màu bạch kim lấp lánh, Kris vừa bước vào đã nở nụ cười toả nắng khiến cho các bạn nữ xịt máu mũi. Trong số đó cũng có cả Luhan, nhưng xém xịt máu mũi vì ngạc nhiên chớ không phải mê trai. Mà Chanyeol ngồi phía trên cũng ngạc nhiên không kém

Hần đứng phía trên nhếch môi cười

__ * [Lộc Hàm, đã một thời gian dài rồi]

__ * [Kris, làm thế nào mà người trở lại đây rồi] - Luhan không nhin được mà đứng lên

__ [Đúng vậy, ngạc nhiên sao?] - Kris cười đắc ý

__ * [Tại sao người lại ở đây] - Chanyeol đứng kế bên cũng không kìm được mà lên tiếng

Kris không thèm liếc nhìn Chanyeol cái nào mà cứ nhìn chăm chăm vào Luhan mà nói chuyện

__ * [Vì nơi đây có em đấy, Lộc Hàm]

__* [Người nhất định sẽ phải sớm rời khỏi đây] - Lần này cả Luhan và Chanyeol đều đồng thanh

Nãy giờ bọn này dùng ngôn ngữ Nhật để đối đáp với nhau mà dường như quên mất rằng ở đây còn có giáo viên và học sinh - những người không quá rành tiếng Nhật

__E hèm, Kris em nên nói tiếng ở đây cho các bạn hiểu. Với lại, em với Luhan và Chanyeol là quan hệ gì vậy

Giáo viên này có phải là hơi tò mò rồi không, chuyện của người ta mà cứ hỏi nhiều. Mà dường như giáo viên này định thay lời muốn nói của tất cả các học sinh nơi đây thì phải. Ai ai cũng đầy dấu chấm hỏi trên đầu

__À, em với Lộc Hàm chỉ là bạn cũ mà thôi

Kris là bạn học lúc bên Nhật của Luhan. Khi còn bên đó, Luhan tên Lộc Hàm còn Chanyeol là Xán Liệt. Kris đã yêu đơn phương Luhan gần 2 năm rồi, cũng đã tỏ tình và bị từ chối luôn rồi. Thế nhưng hắn cũng khá lì lợm theo đuổi Luhan và theo tới Seoul luôn. Tính cách Kris khá phong lưu, đào hoa, khí chất đôi khi có vài phần kiêu căng cho nên hai anh em Luhan không ưa cho lắm

Mà hiện tại, Baekhyun và Sehun đang rất cần một lời giải thích về Kris..

Giáo viên đang tìm một chỗ ngồi thích hợp cho thành viên mới thì Kris đã nhanh chóng lên tiếng

__Em ngồi cùng bàn với Lộc Hàm được không thầy

Trong lúc ông thầy còn đang ú ớ định trả lời thì Sehun phía dưới đã nhanh chóng đáp trả

__Xin lỗi Kris, tôi không có ý định đổi bàn (Hàm ý: Tôi không có ý định nhường Luhan cho cậu)

Kris đành nhẹ nhàng đến cái bàn phía bên trái cạnh Luhan, trên gương mặt hắn còn nở nụ cười đầy thách thức

__Vậy sao, rồi sẽ có lúc tôi ngồi ở vị trí đó mà thôi (Hàm ý: Rồi sẽ tới lúc tôi chiếm trọn trái tim Lộc Hàm mà thôi)

Hai chàng trai yêu thích chung một người, họ hiện đang nhìn chăm vào nhau, ánh mắt như tóe lửa

Góp ý nho nhỏ: Có tình địch rồi đó, Sehun cẩn thận.

~~!!!

~~

19. Chương 19: Rắc Rối Lắm !

Cái tên Kris ấy luôn quấy rối Luhan từ lúc học cho đến tận giờ nghỉ trưa, hôm nay đúng lúc lại học cả buổi trưa. Cậu đúng là bị phiền chết luôn rồi

Khi vừa bước vào căn teen, Luhan và Baekhyun thì ngồi vào bàn để cho hai chàng ta mua đồ ăn. Kris từ lúc bước vào đã đảo mắt tìm vị trí của Luhan. Khi bóng dáng hắn đứng trước mặt cậu, Luhan cứ tỏ ra hồ hững không xem hắn ra gì, tai cậu đeo headphone vào để lờ đi tiếng nói Kris

_Lộc Hàm, tớ ngồi đây được không

... - Một khoảng im lặng không hồi kết

Luhan vờ nghe nhạc mà không thèm để tâm tới hắn, Baekhyun thì thấy Kris đứng hoài tội quá nên đành lên tiếng

_Anh ngồi đi

_Cảm ơn nhé cậu bé - Kris nhếch môi nói

Nhưng sau câu cảm ơn của Kris là một tiếng la nhỏ của Baekhyun. Nhỏ xoay sang nhìn chăm chăm vào cậu rồi phun ra một câu vô cùng ngây thơ vô số tội

_Sao anh đá em

Thấy Baekhyun mời Kris ngồi, Luhan khó chịu mà đá nhẹ vào chân nhỏ. Hình như chỉ số IQ của Baekhyun không cao lắm thì phải. Nhỏ vừa phát ngôn là cái tên trời đánh kia cười sặc sụa rồi. Luhan cố nắm chặt bàn tay mình lại để không chế bản thân vì lúc này cậu đang rất muốn đấm vào cái mặt hắn. Thật quá khó ư mà

Chanyeol và Sehun vừa trở về đã thấy Kris khiến cho tâm trạng khó chịu thấy rõ. Mà khi Kris nhìn thấy cả hai cũng đã nở nụ cười thích thú

_ Chanyeol, nghe nói cậu và nhóc này đang quen à. Sao anh em mấy người bỏ trò loạn luân đó rồi

_Loạn luân cái đầu người

Chanyeol vừa dứt lời thì đã thấy một cây nĩa sáng bóng đang kề gần mặt hắn. Người cầm không ai khác chính là Luhan dịu dàng của chúng ta. Thế loại hâm dọa như thế này không phải Kris chưa từng ném trái qua, nhưng trong lòng vẫn không thoát khỏi nỗi sợ hãi

_Người có ngồi im cho ta không thì bảo, muốn chết lắm phải không

Thái độ “hiền hoà” của Luhan làm Kris có chút ngoan ngoãn hơn trước một chút

_Ừ ừ, tớ không nói nữa. Lộc Hàm bỏ cái tay xuống dùm tớ

Thật ra thì cái nĩa kia của Sehun chứ không phải của cậu, hôm nay Luhan vẫn uống sữa như thường. Nhưng thói quen ăn ké thì vẫn không bỏ được. Luhan liếc nhìn Chanyeol, lòng khê thở dài. Em trai của cậu, bạn trai của cậu... bây giờ nó theo bạn gái bỏ cậu rồi, có muốn làm nũng đòi đồ ăn cũng không được. Trong lòng thiệt là khổ tâm hết sức

Khê liếc trộm thấy cậu đang khê thở dài. Động não một chút, Sehun nhanh chóng lên tiếng

_Ăn chung với tôi đi

_Anh bỏ đũa rồi phải không - Luhan lườm nhẹ nhìn anh đầy nghi ngờ

_Anh mà làm vậy sao

_Đương nhiên rồi

Luhan phồng má chu mỏ trông cực kì đáng yêu để đối đáp với anh. Nhìn biểu cảm ấy, Sehun cầm lấy cây muống mà mình đang ăn để gõ vào trán cậu. Mặt Luhan có chút nhăn nhó, không khống chế mà hét vào mặt anh

_Cái tên mất vệ sinh, anh đi chết đi

Cậu giậm chân anh một cú đau điếng, Kris ngồi đối diện cũng bật lên tiếng cười làm Sehun bực cả mình

_Hai người thú vị thật đấy... Tình địch sao... căng thật đấy. Haha...

Luhan có chút thắc mắc, lâu ngày không gặp không lẽ tên Kris này mất thêm bệnh tự kỉ nữa sao “..”

Trong lúc ăn, Kris hay nhắm lăm, phiên người khác vô cùng. Chẳng hạn như

”Nhà tớ mới nuôi cho chó xinh lăm. Nó..”

”Ca sĩ Michiyo đang lưu diễn kê nhà tớ này. Cậu ấy..”

”Cái quyển sách mà mấy tháng trước tớ nói ấy, hôm nay nó đã..”

”Mà nè Lộc Hàm”

Luhan nắm chặt tay thành nắm đấm thật mạnh lên trên bàn. Cậu ghét nhất là ai lải nhải bên tai mình nha, tên Kris này muốn được yêu hay bị ghét đây. Mà trông mặt hần đang hoảng sợ thế này cũng đáng yêu lăm nha...

Một khoảng im lặng nhanh chóng đến hồi kết vì tội nhiều chuyện Kris. Con trai hay bà tám vậy???

Không khí bỗng trở nên tĩnh lặng sau khi Luhan nhẹ nhàng buông một câu hỏi

_Người có nghe thông tin Tao không

Chanyeol cũng khẽ thở dài sau khi nghe câu hỏi đó, trong lòng Kris cũng chấn động nhẹ. Tao chính là bạn thân của cậu, nhưng 3 năm trước thân thể của Tao đột nhiên lâm trọng bệnh khiến cho ngày tháng sau này sống mãi trong bệnh viện. Từ lúc về Seoul, Luhan chỉ thỉnh thoảng gọi cho Tao nhưng cậu bé ấy không chịu nói thành thật bệnh tình của mình. Trong lòng Luhan không khỏi lo lắng

_Nghe nói nặng lăm

_Không thể sống quá 3 năm đâu

_Ừ - Đôi mi cong cong khẽ khép hờ ánh lên tia buồn bã

”Tao phải sống tốt nhé”

Tất cả những chuyện đã xảy ra ngày hôm nay, phải khó khăn lắm Sehun mới có thể nặn nỉ Chanyeol kể nghe về Kris và Tao. Anh dùng hết cả đêm để xâu chuỗi hết những thông tin ấy

Rắc rối lăm.

~~!!!

~~

20. Chương 20: Bước Tiến Triển Vô Tình Hay Ẩn Ý !

Bước tiến triển vô tình hay ẩn ý

Đêm nay lại là một đêm mưa lất phất, Luhan lặng lẽ đứng ngoài ban công ngắm nhìn cảnh đêm tối om trước mặt. Những ngôi sao cũng vì mưa mà nhạt nhoà đi. Tâm trạng dù có muốn hay không cũng không thể không trùng xuống. Chính khoảnh khắc này, Luhan trở nên yếu đuối vô cùng

Bỗng từ đâu xuất hiện một thân hình ôm cậu thật chặt từ phía sau, hơi thở phả qua tai Luhan kèm theo lời nói

_Ngoan, có anh ở đây rồi

Luhan không nói lời nào cũng không tỏ ra sự chống cự nào cả. Cả hai lại cứ tiếp tục chìm trong im lặng. Cơ mà cảm giác lúc này ấm áp hơn trước rất nhiều. Luhan không còn cậu độc nếm trải nỗi đau nữa, ít ra thì bây giờ cũng còn có Sehun ở bên

Sau một hồi được ôm từ phía sau, cho dù có cảm thấy ấm lên nhưng Luhan lại cảm thấy có chút trống trống vắng vắng. Cậu đột ngột xoay ra sau làm Sehun thoáng giật mình. Luhan nhanh chóng ôm lấy phần eo của

anh, đầu khê dụi dụi vào lồng ngực anh, hít một hơi thật sâu hương trên thân thể anh. Sehun thấy thế phì cười

_Em đang dê xôm tôi đây à

_Hứ, ai sàm sỡ tôi trước chớ. Tại tôi cảm thấy hơi lạnh tí thôi mà. Không cho ôm à

Luhan phồng má giận dữ, vòng tay giả vờ níu lỏng ra thì Sehun ôm chặt lại

_Không sao, không sao. Tôi rộng lượng cho em sưởi ấm đây

Luhan vừa ôm vừa thầm chửi rủa anh. Sehun này được ôm là sướng rồi mà còn bày đặt làm ra vẻ cao thượng này nọ. Cậu hận đời vì bây giờ không thể đâm chết anh...

Cơ mà ôm Sehun hoài cũng sẽ cảm thấy chán cho dù nó có ấm đi chăng nữa. Cho nên Luhan nhanh chóng lôi Sehun ra khỏi phòng một cách không thương tiếc. Trong khi đó Sehun lại không kịp thời phản ứng nên đã bị cậu lôi đi dễ dàng

_Cái thằng bé này, em “lợi dụng” tôi cho đã rồi quăng tôi vậy đó hả

Nghe Sehun nói từ bên ngoài, Luhan ở bên trong không thể không uất ức mà nói vọng ra

_Cái tên chết tiệt này, anh biến ngay cho tôi. Anh mà còn nói nhảm nữa tôi sẽ xé xác anh ra đó

Anh chỉ biết đứng đó mà phì cười với cậu bé đáng yêu này, thỉnh thoảng sự thay đổi của Luhan khiến Sehun khó lòng bắt kịp được. Anh chỉ còn biết đi bắt nạt cậu mà thôi.... (rảnh nhờ)

Sau những hành động lạ lùng của Sehun và Luhan, cậu cảm thấy nỗi đau đã vơi đi không ít. Dù sao thì đêm nay, tất cả sẽ cùng có một đêm ngon giấc

Tính ra thì Luhan về nước được hơn 2 tháng rồi, coi như cả 4 người sống chung một mái nhà được 2 tháng. Ai mà có thể ngờ được trong 2 tháng ngắn ngủi này mà Chanyeol và Baekhyun đã thành một cặp cả rồi, trong khi tình cảm của Sehun và Luhan chưa tiến triển được bao nhiêu thì tên phá rối Ryan lại xuất hiện (những chap sau Chanyeol và Baekhyun sẽ ít xuất hiện hơn trước nhé)

Vài ngày sau...

21:30 - Lại đi xem phim

Nhưng lần này không phải chỉ có mình Chanyeol và Baekhyun đi xem phim, có cả Luhan và Sehun đi chung nữa. Cơ mà Luhan không thích xem phim tí nào, rất rất rất ư là nhàm chán luôn. Cậu chẳng thể nào hiểu được mấy thứ này có gì hấp dẫn ba đứa kia đến thế, cậu thật muốn về nhà

_Em cứ coi đi Chanyeol, anh đi về đây

Chanyeol nghe cậu nói liền thở dài ngao ngán

_Lại nữa. Chẳng khi nào anh chịu đi xem phim với em cả

_Anh không thích mà - Luhan đưa đôi mắt long lanh dụ dỗ cậu

_Tao đi mua vé trước. Mày nhớ lôi kéo anh tao vào xem đây Sehun

Chanyeol nói xong lôi Baekhyun đi sên sệt để mua vé, không thèm để ý tới câu trả lời của Sehun là gì. Mà dù sao thì cậu cũng biết sẵn Sehun không thể từ chối mà. Đi xem phim với người mà mình thích, không phải rất tuyệt sao. Cơ mà... Luhan bướng lắm

_Nhóc, theo tôi vào xem phim đi - Sehun lôi lôi kéo kéo cậu đi

Sức anh sức trâu mà (Luhan bảo vậy á) cho nên Luhan không chống cự nổi cứ để anh lôi đi. Nhưng ông trời sinh cậu ra vẫn còn có cái miệng nha, Luhan cứ la hét mắng chửi Sehun cho thỏa tức giận

_Cái tên xấu xa, buông ra buông ra

_Em đúng là lì thật đây

Sehun nhanh chóng chuyển thành tư thế vác cậu lên vai. Cái này không phải bế cũng không phải công, vừa lằng xẹt lại còn khiến cậu đau đau cái bụng nữa. Chân Luhan muốn đá nhưng đá không được vì đang bị tay anh đè chặt, cậu chỉ có thể đánh thật mạnh vào cái lưng cứng ngắc của Sehun. Cơ mà... thật đau tay nha

Từ phía xa, một thanh niên anh tuấn ngấm nhìn hình dáng cậu mà bật cười. Chả trách sao hắn lại không thể không yêu cậu gái đáng yêu kia được chứ. Cho dù con đường chinh phục mỹ nhân không phải dễ dàng, Kris cũng sẽ không bao giờ bỏ cuộc

Rạp chiếu phim... xem ra cũng là thời cơ tốt.

~~!!!

~~a

21. Chương 21: Lợi Dụng :v

Trong lúc Luhan đang thối vào lòng bàn tay bé nhỏ của mình (do đau) thì nghe có tiếng người gọi mình. Cậu vừa ngược lên chưa kịp nhìn xem ai đang kêu thì bản thân đột nhiên xoay vòng. Là do Sehun đột nhiên xoay ra sau làm cậu cũng bị xoay theo luôn. Còn anh, sau khi thấy Kris anh đã lườm hắn ta một phát. Đúng là tên phiền phức mà

_Là cậu

_Là tôi thì không được sao chứ - Kris cười đầy kiêu ngạo mà nói

Cho dù vẫn còn ở trên vai Sehun nhưng chỉ cần mất vài giây, Luhan đã đoán ra được giọng nói kia chính là của tên khốn kiếp Kris. Hắn đúng là oan hồn đeo bám mà. Sao cho dù cậu ở đâu cũng bắt gặp hắn cơ chứ. Nhưng mà bị Kris bắt gặp khi đang bị Sehun vác lên vai thế này thì đúng thật là... ngược chết đi được. Cả Sehun và Kris đều là những tên xấu xa >

_Sehun, buông tôi ra mau, buông ra, nhanh !!!

Dù sao Kris cũng ở trước mặt, Sehun đành lòng thả cậu xuống nhưng lúc chân Luhan vừa mới chạm đất là anh vòng tay ôm chặt lấy eo của cậu ngay. Nắm giữ chặt thế như sợ báu vật bị đánh cắp vậy. Trong khi đó, Luhan liếc xéo Kris, cậu cất lên tiếng nói lộ rõ sự khó chịu

_Sao người lại ở đây

_Sao tớ lại không thể ở đây chứ. E hèm, mà quan hệ của hai người là cái gì vậy Lộc Hàm

Kris sau khi thấy cử chỉ thân mật của Sehun và Luhan, bản thân không tránh khỏi thắc mắc. Mà sau khi nghe lời nói của Kris, Luhan khẽ chớp chớp mắt hết mấy cái. Sau đó bỗng đứng lại vòng tay ôm lấy Sehun đầy tình cảm như thách thức hắn vậy

_Nếu là bạn trai ta thì sao chứ. Người chịu buông tha ta sao

Nhìn thấy thái độ thay đổi chóng mặt của cậu, Kris càng cảm thấy thú vị. Càng lúc càng muốn chinh phục cậu hơn.

_Dù là bạn trai thì đã sao. Có là chồng đi chẳng nữa thì tớ cũng cướp cậu về tay tớ thôi

_Đồ điên - Càng lúc càng cảm thấy tên Kris biến thái, Luhan rớt rớt mồ hôi liền nắm tay lôi Sehun vào rạp - Sehun, nào, vào coi phim đi. Cứ mặc kệ hắn ta, đi đi nào

Ít ra thì trong lòng Sehun cũng thầm cảm ơn Kris, nhờ hắn ta mà Luhan mới chịu ngoan ngoãn theo anh xem phim mà. Thế nhưng thật chẳng ai ngờ...

Ai mà ngờ được vào trong xem phim chưa đầy 5' là Luhan đã ngủ gật ngay trên vai Sehun rồi. Đúng thật là cậu gái kì lạ, nhưng mà ai bảo kì lạ sẽ không có người thích chứ... (Còn những đứa kì lạ thì FA đây nhờ)

_Cứ để anh ấy ngủ vậy hay sao - Chanyeol nhìn cậu đầy suy nghĩ

_Dù sao tao cũng không mê phim này, để tao đưa cậu ấy về cho - Sehun thở dài nhìn cậu, nhẹ nhàng bế cậu đi ra ngoài

Đêm tối, từng cơn gió nhẹ khẽ lùa qua góc phố. Sehun từ từ bước đi vì thể xác ai kia không hề nhẹ. Luhan khi ở trong lòng Sehun nhẹ nhàng cử động, chớp chớp mi mấy cái là thấy mặt Sehun xuất hiện ngay. Thế nhưng cả hai vẫn chìm trong im lặng, không ai nói ai câu nào. Nhưng mà Luhan nghịch ngợm cứ khều khều anh, chọc chọc vào người anh khiến cho người ta có muốn im cũng không im được. Bản thân cũng không nhin được mà phì cười.

_Thức có cần phải nghịch vậy không

Luhan phồng má, dụi đầu vào lồng ngực Sehun như trốn tránh

_Không có, không có ai thức hết á

Cho dù biết lời mình nói ra anh sẽ không tin, cơ mà Luhan vẫn cứ nói ra thử xem sao. Ai mà ngờ được Sehun nhỏ mọn lại không chịu bế cậu tiếp chứ, đi bộ thật rất mỏi chân nha. Thả cậu xuống dưới đường thiệt là nhẫn tâm quá mà.

Sau khi bị bỏ xuống dưới lòng đường, Luhan nhanh chóng bám chặt lấy thân thể anh mà không buông. Sehun đành lắc đầu ngao ngán, cậu công chúa nhỏ này đúng thật là... toàn làm điều quái dị không thôi

_Không biết đâu, anh phải công tôi về cơ. Đừng có bắt tôi đi bộ mà...

_Không được - Sehun cố nhin cười, khuôn mặt vờ tỏ vẻ nghiêm nghị

_Đi đi mà - Luhan vẫn cứ nũng nịu mà không nhận thấy được cái nhìn nguy hiểm của Sehun

Ai muốn nói gì với Sehun thì phải nhớ suy nghĩ trước sau kĩ càng hết nghe chưa. Anh hơi bị biến thái lắm đó, suy nghĩ không có được bình thường đâu. Trong khi đó, Luhan bé nhỏ của chúng ta lại trưng ra cái mặt ngây thơ vô cùng (mà ai ngây thơ hơn ai cũng chưa có biết đâu)

_Được rồi, nhưng phải có điều kiện mới được - Sehun khẽ nhếch môi lên

_Điều kiện? Anh muốn làm cái gì cơ

Nghe thấy câu nói của anh có chút không bình thường, Luhan ngược đôi mắt long lanh lên nhìn anh. Đáp lại từ Sehun chỉ đơn giản là cái nhìn hờ hững thật xa xăm. Chứ nếu nhìn vào gương mặt ấy, anh không nhin được mà cười mất. Vì trông Luhan lúc này thật ngốc vô cùng

_Chủ động hôn tôi, được chứ? Hay muốn đi bộ về

Luhan thoáng sững sờ với yêu cầu của anh. Cậu buông cả thân thể anh ra, đi tới đi lui xung quanh Sehun hết mấy vòng. Điều kiện này có nên chấp thuận hay không

Cơ mà Sehun biết lợi dụng thật đấy.

mắt long lanh lên nhìn anh. Đáp lại từ Sehun chỉ đơn giản là cái nhìn hờ hững thật xa xăm. Chứ nếu nhìn vào gương mặt ấy, anh không nhin được mà cười mất. Vì trông Luhan lúc này thật ngốc vô cùng

_Chủ động hôn tôi, được chứ? Hay muốn đi bộ về

Luhan thoáng sững sờ với yêu cầu của anh. Cậu buông cả thân thể anh ra, đi tới đi lui xung quanh Sehun hết mấy vòng. Điều kiện này có nên chấp thuận hay không

Cơ mà Sehun biết lợi dụng thật đấy.

22. Chương 22: Tôi Có Chút Tình Cảm Với Anh. Nhưng Chỉ Một Tí Xiu Thôi

Sau vài vòng, Luhan dừng lại ở trước mặt anh, cậu nhìn chằm chằm Sehun rồi khẽ cất lên một tiếng thở dài khiến cho anh phải nhíu mày

_Được, tôi sẽ hôn anh coi như phí anh công vậy

Suy nghĩ cậu có lúc thì rắc rối, có lúc lại rất đơn giản. Mà đối với nụ hôn lần này, suy nghĩ của cậu chính là đơn giản. Chỉ đơn giản là một nụ hôn thôi mà, không có gì lớn lao hết (à ừ, hôn k có lớn lao gì đâu nhỉ). Cho nên đêm nay Luhan chính là từ bi rộng lượng “ban tặng” cho Sehun một nụ hôn.

Hai tay cậu vòng qua cổ Sehun, nhẹ kéo anh xuống thấp hơn. Đôi môi anh đào bé nhỏ nhẹ lướt chạm vào môi của anh khiến cho Sehun có chút tê tê. Nụ hôn đầu tiên của anh và cậu là ở trong phòng của cậu, là khi Luhan bị cảm. Còn bây giờ là ở trên đường, mà Luhan lại chủ động hôn anh. Khó trách Sehun không thể không cảm thấy hạnh phúc

Vừa chạm, Luhan “găm nhấm” đôi môi của Sehun, tuy động tác rất nhẹ nhàng nhưng lại khiến anh lưu luyến rất sâu. Và khi Luhan đưa lưỡi mình vào trong miệng anh, kĩ thuật lại điêu luyện vô cùng khiến Sehun không khỏi ngạc nhiên. Lưỡi Luhan nghịch ngợm dò xét bên trong miệng anh, rồi nhẹ nhàng quấn lấy lưỡi anh. Bởi vì Sehun rất khó ưa, cho nên lần này Luhan cướp nước bọt coi như trả thù vậy

Nụ hôn mà cậu chủ động kéo dài không quá 3” làm Sehun quả thực có chút khó chịu. Chỉ có 3” căn bản là quá ít. Đối với đôi môi anh đào đầy quyến rũ kia, Sehun chỉ muốn chiếm hữu lấy nó mãi mãi thôi. Cơ mà Sehun lại không hôn cậu thêm cái nữa vì anh... sợ sẽ bị cậu đánh tan nát nát. Thôi thì thời gian còn rất dài, Sehun còn có rất nhiều cơ hội để lừa gạt Luhan mà

_Được rồi, leo lên lưng tôi mau

Sau nụ hôn táo bạo ấy, Luhan vô thức mà ngây người, cậu cảm thấy bản thân có chút rung động nên mới ngây người vậy đấy. Mà biểu cảm đó thật quá đáng yêu khiến Sehun không nhịn được mà trêu chọc

_Đứng đó nhìn cái gì chứ. Em mà không leo lên thì tôi đi trước đó

Vừa dứt lời, Sehun giả vờ bước đi để hăm dọa cậu gái bé nhỏ kia. Ai ngờ cậu sợ thật

_Không được bỏ mặc tôi. Nè nè, anh chờ đã...

Phù... Cuối cùng thì Luhan cũng đã ngự trị trên lưng của anh an toàn. Cơ mà công như vậy, có những chỗ không nên va chạm lại va chạm khiến cho cả hai cũng thoáng chút ngưng ngừng. Cơ mà có những chuyện vô cùng thắc mắc, phải nói ra mới có thể thoải mái bản thân

Sehun rất tò mò, tại sao cậu lại dễ dàng chấp thuận yêu cầu vô lí của anh đến thế chứ. Mà nụ hôn của Luhan vừa vô cùng điêu luyện khiến người ta thật hấp dẫn vô cùng. Trông thật rất giống như Luhan đang dụ dỗ anh nha. Nhưng nếu như không có tình cảm với anh tại sao lại có hành động đó chứ

_Nè Luhan

_Hả? Oái...

Do cả hai này giờ cứ chìm trong im lặng nên khi Sehun đột nhiên lên tiếng khiến cho cậu có chút giật mình. Đầu cậu va vào anh một phát rõ đau, Luhan theo phản xạ liền xoa xoa đầu, mặt mày nhăn nhó mà trách mắng anh

_Đáng ghét. Gọi tôi cái gì

Đối với hành động đáng yêu của Luhan, Sehun chỉ biết cười trừ dù trong lòng thật rất muốn cắn vào môi cậu một cái. Nhưng mà anh phải dằn nén ước muốn đó để hỏi Luhan một vấn đề hết sức quan trọng

_Luhan, em có chút tình cảm nào với tôi hay không

_Hả???

Luhan thật không ngờ anh sẽ hỏi câu như vậy, bản thân không tránh khỏi ngạc nhiên. Luhan lặng người 30s để suy nghĩ, để tự hỏi bản thân mình. Rồi cuộc cậu có thích Sehun hay không, dù chỉ là một chút..

30s trôi qua, Luhan chu mỏ trả lời với một chất giọng vô cùng trẻ con

_Không có. Ai thèm ưa tên đáng ghét như anh chứ

Cảm thấy ngữ điệu nói chuyện của Luhan giống như đang không thành thật. Sehun gơ tay lên nhéo mũi Luhan rồi lắc qua lắc lại để trách phạt

_Rõ là không thành thật. Xi Luhan, em không mau nói thật thì tôi thả em xuống ngay đó

Sehun chỉ nói vậy ai ngờ Luhan lại rung sợ mà ngoan ngoãn nói ra

_Oái, được rồi. Đúng là tôi có chút tình cảm với anh. Nhưng chỉ một tí xíu thôi, như thế này này

Vừa nói, Luhan vừa giơ tay lên, giơ lên hai ngón trỏ và ngón cái tạo khoảng cách với nhau là 2 cm. Sehun nhìn vào những ngón tay ấy, tuy rằng tình cảm có ít nhưng vẫn đỡ hơn là không có, anh còn có cơ hội chinh phục cậu. Sehun nhếch môi nở lên một nụ cười thích thú

_Em nói có tình cảm với tôi. Vậy là em tỏ tình với tôi rồi đấy nhé

Nghe anh nói, Luhan ngấn người ra rồi lại dấm anh hết mấy phút

_Đồ đáng ghét. Là anh ép tôi nói mà. Ax, cái tên xấu xa này, tôi giết chết anh

23. Chương 23: Em Chỉ Cần Biết ! Tôi Yêu Em Là Được

Sehun vẫn bước đều đều trên con đường vắng. Ai cũng đều phải công nhận thể lực của anh thật tốt vì quãng đường đã trải qua vốn rất dài. Trong khi đó Luhan vì ngồi trên lưng Sehun mà rảnh rỗi nghịch tóc anh. Thế mà ai kia chẳng hề bực mình, mà trong lòng lại có chút vui vẻ

_Em chỉ cần biết tôi yêu em là được rồi

Câu nói của Sehun có chút ngọt ngào, có chút yêu thương nhưng qua tai Luhan thì lại là một câu nói bình thường vô cùng. Chớ sao không bình thường cho được trong khi cậu nghe câu nói này rất nhiều lần rồi. Luhan vốn là chàng trai xinh đẹp được nhiều người mến mộ mà

_Ồ kệ anh - Luhan đáp trả hờ hững

_Cái gì???

Đối với thái độ của cậu, Sehun không thể thích ứng kịp. Bây giờ muốn tìm một chàng trai kì lạ đến khó ưa như thế thì cũng hiếm lắm nha. Giống như là... Luhan sinh ra để làm khắc tinh của Sehun vậy. Lời nói của cậu thốt ra làm đứt hết dây thần kinh lằng mạn của anh vậy

_Thích hay không là chuyện của anh. Tôi cảm thì anh sẽ nghe sao. Cho nên kệ anh

Lời nói trên chính là chân lí đúc kết qua quá trình bị cưa cạo của Luhan. Trước đây từng có nhiều thằng vừa điên vừa lì nói yêu cậu, cho dù cậu mắng chửi thế nào cũng không chịu nghe nên Luhan đành lơ hết tụi nó. Cho nên đối với câu nói của Sehun, cậu cũng không có thêm bận tâm

_Em đúng là cậu bé đáng ghét

24. Chương 24: Lưng Chùng Cảm Xúc

Lưng chùng cảm xúc

Một buổi sáng chủ nhật thật hiếm hoi

Baekhyun ở trong phòng đã chỉnh chu bản thân thật dễ thương. Với chiếc áo sơ mi màu trắng đơn giản kết hợp với quần đen bóng bó, cùng đôi giày Puma màu tím. Chanyeol cũng khá đơn giản với áo pull trắng, quần jean xanh đậm, kèm đôi giày thể thao xanh - trắng cá tính vô cùng. Hôm nay hai đứa có hẹn đi chơi nên mới ăn mặc vậy nha, mà lại hẹn hò rủ nhau đi ăn uống nữa chớ (Chanyeol rủ rê á)

Thế là ngày chủ nhật này, có hai đứa rủ nhau lên đi chơi riêng

Trong khi đó... 9:00 am rồi mà Luhan vẫn còn chăm chỉ ngủ nướng (gọi 114 đi nha, khét tới sắp cháy nhà rồi đó). Còn một nhân vật quan trọng nữa, chính là Sehun. Anh đang ở đâu ấy hả, một nơi cực kì khó đoán luôn nha.

Khói bay bay bay, đây không phải khói từ vụ “khét giường” đâu nha, là khói bếp đó. Sehun đang ở trong bếp nấu ăn cơ mà. Vốn dĩ lúc ngôi nhà này chỉ có mỗi Sehun và Chanyeol, cả hai đều tự mình vào bếp nấu ăn. Mà khi Baekhyun và Chanyeol về thì điều đó cũng không thay đổi, hai chàng trai vẫn tự mình nấu ăn. Nữ nhi trong nhà này thành thạo lắm nha, toàn ăn với chơi thôi

Sau khi bày dọn đồ ăn lên cái bàn bé nhỏ, mà món ăn chính là mì Ý. Sehun lon ton bước đến phòng Luhan

cốc cốc - một tiếng động vang lên và vô tình chìm trong im lặng

cốc cốc - gõ cửa lần hai mà vẫn không ai trả lời, Sehun đành nhẹ nhàng rón rén bước vào phòng

Tiểu bảo bối của nhà chúng ta - Luhan đang nằm trên giường, nệm và gối phối chung màu tím - trắng. Cậu thì mặc cái piyama màu trắng dài in hình con nai, tay còn ôm chặt lấy con nai bông trông yêu cùng. Sehun nhẹ nhàng bước lại gần, cánh tay khẽ nâng lên và... néo má cậu thật đau...

_Luhan, mau thức dậy rồi ăn sáng nào

Theo bản năng, Luhan khẽ nhăn mặt rồi lại ngủ tỉnh bơ khiến lòng Sehun thầm thở dài. Anh liền mạnh tay néo má cậu mạnh hơn nữa, đôi má bỗng trở nên thoáng ửng hồng. Cảm thấy trên mặt có cái gì đó “hơi” đau đau, miệng Luhan không nhin được mà vang lên vài tiếng

_Oái, đau - Nhưng đôi mắt vẫn nhắm nghiền

_Em có thức dậy không thì bảo - Lời nói Sehun có nét nghiêm nghị, nhưng ai kia có thèm nghe đâu

_Không đấy - Giọng nói pha chút ngáy ngủ, cậu chưa thức dậy hoàn toàn đâu

Luhan ương bướng kéo chăn lên che kín cả mặt, tiếp tục vùi đầu trên gối mà ngủ. Trong khi đó Sehun đã lộ ra một nụ cười đầy tia gian ác với những suy nghĩ đầy tà ác trên đầu. Hành động tiếp theo của anh, chắc mọi người cũng không khó đoán đâu.

_Em không thức thì đừng trách tôi độc ác

Bỏ ngoài tai lời nói của Sehun, Luhan vẫn tiếp tục ngủ say như chết. Ngủ ngoan, ngủ ngoan, rồi mơ thấy hoàng tử... Cơ mà cũng có một hoàng tử ngay trước mặt cậu đây mà, lưỡi thức gây ra hậu quả nghiêm trọng lắm đó

Sehun nhanh chóng kéo mạnh cái chăn xuống, khuôn mặt đang say ngủ dần hé lộ ra, Luhan nhú mày vài cái. Vì không chịu mở mắt ra nên cậu không thể nhìn thấy được gương mặt Sehun đang tiến sát gương mặt cậu. Mà địa điểm mà anh nhắm đến chính là đôi môi anh đào kia

Đúng như bạn dự đoán, Sehun đang định cưỡng hôn Luhan

Nụ hôn của anh không phải nhẹ nhàng nhưng lại không quá cuồng nhiệt, nó như chất chứa tất cả tình cảm mà anh đè nén lâu nay (ngụy biện, anh mà đè nén cái gì đâu). Chỉ có điều tình huống này là Sehun đang đè Luhan ở trên giường a

(Trước giờ tác giả đã miêu tả nụ hôn nhiều rồi nên bây giờ lướt qua nhé)

Trong giấc ngủ của Luhan, cậu mơ thấy ác mộng nha, một đám sâu từ đâu lại bò lúc nhúc trong miệng cậu, mấy con bọ còn cạp cạp cái môi cậu. Đôi mắt to tròn đột nhiên mở ra, ác mộng quái gở này làm cậu đột ngột tỉnh giấc. Luhan cảm giác có cái gì đó hơi sai sai, tại sao cậu lại thấy rõ đôi mắt Sehun ở cự li gần thế chứ. Cảm giác “lúc nhúc” trong miệng vẫn còn, Luhan trầm nghĩ đây không lẽ vẫn còn là giấc mơ. Câu hỏi ấy thật khó hiểu, Luhan ngăn người suy nghĩ một thời gian... Nhưng mà suy nghĩ mãi vẫn không thể nào hiểu được, cậu định tặc lưỡi vài cái ai ngờ không làm được, lưỡi còn chạm cái gì mềm mềm a

Đừng có nói là... sâu nhá

Mà hình như không phải nha

Luhan định vùng vẫy ngồi dậy nhưng lại không được, thân thể nặng nề không cử động được tí nào. Rốt cuộc là cái gì đè cậu vậy

Chớp chớp mắt mấy cái. Đừng có nói là Sehun đang đè cậu nha

Chớp chớp mắt thêm mấy cái. Oa, đừng có nói là Sehun cưỡng hôn cậu nha

Oa, mới sáng sớm thôi mà, chuyện gì đang xảy ra vậy (ừ, sớm lắm chị ạ)

~~!!!

~~9

25. Chương 25: Hôn Công Khai Hay Hôn Lén ?

Luhan dùng hết sức lực mà cậu cố để xô anh ra. Sehun thoáng giật mình vì cậu thức, nhưng anh lại nhanh chóng tạo ra một nụ cười hoàn hảo vô cùng

_Cuối cùng em cũng chịu thức rồi

Nụ cười hoàn hảo của Sehun là để che giấu sự luồn cuồn ở trong người anh. Trong khi đó Luhan lại liếc xéo anh, còn dấm vào ngực anh mấy cái, trong miệng lại không ngừng la mắng anh. Cơ mà Sehun cũng đành nhìn một tí, dù nghe mắng một chút nhưng lợi lộc lại không ít, phí là một nụ hôn là quá tuyệt rồi.

_Anh đúng là đồ sắc lang, biến thái, cưỡng hôn mà. Lợi dụng người ta ngủ mà hôn lén, thật đáng chết. Vả lại tôi còn chưa đánh răng a, anh đúng là...

Sehun nghe cậu la mắng mà trầm suy nghĩ vài điều, chỉ là thứ Luhan nghĩ không trùng với thứ anh nghĩ mà thôi. Nếu như trong lời nói của cậu mà phân tích vài chữ ra có thể tạo ra những nghĩa vô cùng thú vị, dù điều đó thật không thú vị lắm nhưng do suy nghĩ “biến thái” của anh cho nên mới như thế. Mà Luhan ngây thơ vẫn chưa nhìn ra được đôi mắt hắc ám của anh...

Sehun cúi người xuống, mặt đối mặt với Luhan rồi nhếch môi lên thì thầm vài câu

_Em không muốn hôn lén, vậy thích hôn công khai sao. Em còn chưa đánh răng, vậy muốn đánh răng xong thì hôn tôi sao

Luhan liếc xéo anh thêm mấy cái, Sehun đúng là tên bá đạo mà, dám cưỡng hôn người ta mà còn nói mấy cái lời bá đạo đó. Luhan vốn là một người ương bướng, và dưới sự giáo dục của một số người không bình thường (cha Kris, mẹ Chanyeol) cho nên đôi lúc sẽ hơi có chút...

Cậu định trả thù anh bằng một cách rất đặc biệt, rất quái gở khiến cho cả Sehun cũng phải kinh ngạc

Môi chạm môi

Nhưng cậu không phải hôn anh

Mà là cắn môi anh

Còn rướm cả máu nữa

_Cho bỏ cái thói hư của anh - Nói xong Luhan liền đi đánh răng, mặc Sehun đang ngăn người trên giường

Là Luhan chủ động môi chạm môi với anh, dù chỉ là cắn, dù có hơi đau nhưng cũng khiến tâm tình Sehun trở nên vui vẻ. Mà cũng phải công nhận tính cách Luhan có chút kì quái, mà Sehun thì hơi biến thái có phải khá hợp nhau hay không. Cứ lừng chừng như vậy mà không đến với nhau, đúng là uổng phí tài nguyên quốc gia mà...

Luhan ngược nhìn bản thân mình trong gương, cảm thấy đôi môi mình có chút hơi sưng đỏ liền nhớ đến khung cảnh kẻ trên người dưới khi nãy mà đỏ mặt. Nụ hôn khi nãy kéo dài quá lâu đi, cho nên mới còn lưu luyến đến tận bây giờ, ngọt ngào trên môi vương vấn rất sâu

Mà đột nhiên Luhan lại ngăn người suy nghĩ thêm một vấn đề

_Sehun giống cha mình thiệt a, đều là những tên mắc bệnh cưỡng hôn...

Tại phòng ăn

Luhan vẫn tỏ ra bình thường mà ăn mì Ý trong khi Sehun cứ thường xuyên liếc trộm cậu. Mà đâu phải Luhan không biết đâu, cậu đẹp thì phải cho người ta ngắm chớ (đạo lý sống của cậu đó)

_Không thực hiện lời nói sao

Không khí đang im ắng thì Sehun bỗng đứng lên tiếng, anh không phải là đòi hôn “công khai” chớ. Cậu nói phát ra làm Luhan đơ người, mồ hôi lạnh lẽ rơi ra. Nhưng thái độ của cậu vẫn là ương bướng chống trả anh

_Không dư hơi mà đùa với anh

Tiếng chuông báo tin nhắn vô thức lại vang lên, Luhan liếc nhìn cái điện thoại bằng một ánh mắt vô cùng oán giận. Sehun tò mò cũng nghiêng người xem thử, đôi môi nhếch lên đầy thích thú. Người gửi tin nhắn không ai xa lạ mà chính là Kris. Ngày ngày hẳn ta đều gửi mấy tin nhắn phá rối cậu, khiến Luhan càng lúc càng cảm thấy phiền phức. Cách giải quyết chính là lơ tin nhắn, không thèm trả lời hẳn. Cho hẳn tốn tiền chơi

_Lại nữa sao, tên này có phải rảnh quá hay không - Sehun nhiều chuyện lên tiếng

_Kệ tôi - Luhan ương bướng hậm hực cho vào miệng đầy ắp mì

Ăn mì nhiều cho cổ vào khiến cho nước sốt dính tùm lum ở khóe môi của Luhan, Sehun không nhịn được cười. Khoảnh khắc này làm anh nhớ đến trước đây, đã từng giống như bây giờ. Cảm giác thật sự rất phần khích, anh muốn làm điều đó, rất thú vị nha

Sehun rón rén rón rén ngồi xuống ghé bên cạnh Luhan, hai tay áp vào má cậu xoay về phía mình. Mà Luhan lại nhìn anh rất ngây ngô, khóe miệng còn dính nước sốt trông thật rất mắc cười. Đôi mắt long lanh nhìn Sehun đầy thắc mắc, anh không thể không động lòng a

_Em xem, dính đến như thế này, để tôi lau cho em

Đôi mắt ấy vẫn to tròn long lanh, Sehun nhẹ cúi đầu xuống gặm lấy cánh hoa anh đào đầy hấp dẫn kia. Thời gian quá nhanh làm Luhan không thích ứng được

Oa, cậu lại bị cưỡng hôn rồi nha

Oa, bây giờ đúng là hôn công khai rồi

Khi này là chưa đánh răng, giờ là đang ăn dính đầy nước sốt. Sehun thật mất vệ sinh nha. -----

26. Chương 26: Tất Cả Của Cuộc Sống Đây

Luhan khẽ thở dài

Một nụ hôn cuồng nhiệt kéo dài hơn 5”, cậu và anh xém chết vì thiếu oxi nên mới chịu buông nhau ra đó. Chứ không thôi thì đã quyến luyến không rời rồi

Thái độ của Luhan trong nụ hôn đó, không hợp tác cũng chẳng kháng cự. Cậu cứ để mặc Sehun muốn quậy phá trong miệng mình thế nào thì tùy, còn có một chút hưởng thụ nữa. Còn Sehun thấy cậu ngoan như thể lại càng điên cuồng chiếm hữu môi của hơn. Sáng nay môi cậu đã hơi sưng tí rồi, thêm nụ hôn cuồng nhiệt này lại càng sưng đỏ hơn thôi

Luhan đưa đôi mắt long lanh ngấn nước nhìn anh rồi lại đấm anh vài phát

_Đáng ghét, lại cưỡng hôn tôi - Luhan chu môi phồng má tỏ vẻ tức giận

Khi này đang hôn thì không thèm chống cự, hôn xong lại mắng anh. Kì lạ -_-

Mà trong lúc hôn khi này, Luhan đã bị Sehun đặt gọng lên chân mình, ai bảo cậu “cao” quá chi. Tư thế hiện tại chính là Sehun ôm chặt cậu, đầu Luhan tựa vào vai để nghe anh thì thầm. Những câu thì thầm đầy sự ôn nhu yêu thương

_Luhan, tôi yêu em

_Biết rồi - Thái độ đáp trả vô cùng hồ hững

Tuy thái độ đó anh cũng đã quen rồi, nhưng vẫn thật bó tay với Luhan

_Em có để tâm đến tôi không

Câu hỏi của Sehun làm mắt cậu sáng rực lên, mà câu trả lời của cậu thật rất quái dị, khiến anh chắc chắn không thể không bất ngờ.

_Đương nhiên luôn phải để tâm đề phòng xem anh có giở trò biến thái với tôi không. Thật không ngờ trình độ anh quá cao, không thể đề phòng được

Nghe cậu nói xong, Sehun nhéo mũi Luhan mấy cái coi như cảnh báo. Ai bảo cậu nói năng hồ đồ làm gì. Anh biến thái? Cho dù có cũng chỉ biến thái với một mình Luhan mà thôi. Sehun yêu thương Luhan nhiều như vậy mà cậu còn nói kiểu đó, thật đáng trách phạt mà

Anh phạt cậu, ôm thật chặt cậu vào lòng, mà cậu cũng im lặng không kháng cự

_Nói cho tôi biết, tại sao khi tôi ôm em, hôn em em lại không có chút kháng cự

_Tại sao???

Luhan cũng tự hỏi chính mình, lý do là vì sao vậy???

Đúng là vào những lúc Sehun hôn cậu, ôm cậu, cậu đều không kháng cự, chỉ là sau khi ôm hôn xong thì cậu sẽ đánh đập la mắng anh mà thôi

Lúc Sehun ôm cậu, cậu cảm thấy mình ấm áp hơn, bớt cậu đơn hơn, những buồn phiền trong lòng cũng dần bị xua tan đi. Anh rất ấm. Là anh giúp cậu ổn định tâm trạng của mình

Lúc Sehun hôn cậu, cậu bị chính sự ngọt ngào trong nụ hôn đó thu hút khiến cậu không kháng cự lại mà hưởng thụ. Ngay cả khi cậu chủ động hôn anh, môi vừa chạm vào như dòng điện tê giật khiến cậu không thể rời bỏ môi anh

Cậu không hề hay biết rằng, trong những giây phút đó, tim cậu đã vô tình lỡ nhịp

Đừng có nói là cậu thích anh đó chứ

Luhan nhanh chóng xua đi những suy nghĩ trong lòng, nhanh chóng chạy về phòng mình

_Đồ điên, tôi không rãnh mà thích anh

Sehun ngồi ngẩn ngơ giữa bàn ăn, khe thở dài. Cậu thật rất kì lạ mà

Trưa hôm đó, Luhan không ăn trưa (9h mới ăn sáng cơ mà) cậu cứ ở lì trong phòng

15:00 - Luhan lặng lẽ đi ra khỏi nhà

Cậu đi dạo chơi cho khuây khỏa tâm trạng, đầu tiên là đi đến thư viện đọc sách, thật lâu sau đó lại đi ăn kem. Đi chơi, tâm tình cũng khá vui vẻ

15:45 - Sehun vẫn ở trong nhà cứ lo lắng không biết cậu như thế nào. Anh nhẹ gõ cửa phòng Luhan, không gian vô cùng yên lặng, không có bất kì tiếng trả lời nào cả. Sehun đành to gan bước vào phòng cậu, thật đúng là không có cậu ở nhà. Anh lo lắng, không biết cậu ở đâu lại không muốn Luhan trốn tránh anh. Và thế là Sehun đi ra khỏi nhà để tìm cậu.

Dù đang đọc sách, trong suy nghĩ của Luhan đôi khi lại xuất hiện hình bóng anh. Cậu cảm thấy anh thật phiền phức, thật đáng ghét làm cậu xem xé nát cuốn sách ở thư viện nhưng may là chưa xé. Dù sao thì khi cậu ăn kem, tâm trạng cũng khá hơn một chút

Vừa ăn kem, vừa ngồi trên ghế đá của cậung viên, tâm trạng Luhan đương nhiên sẽ tốt. Trời có nắng nhạt, gió thổi mạnh dần, không khí cũng dần se lạnh. Cậu biết chắc rằng thế nào cũng sẽ có mưa thôi, nhưng cậu chưa muốn về. Luhan còn phải bận suy nghĩ

Cậu tự hỏi tim mình có phải thích anh không

Tim cậu im ru... Đương nhiên nói không biết nói chuyện rồi

Luhan nhớ về quá khứ... Từng khoảnh khắc trôi qua, khi nhớ lại không tránh khỏi khiến con tim lệch nhịp, rồi lại đập thành thịch, rồi mặt cậu cũng đỏ lên. Luhan khẽ thở dài...

_Haizzz... Vậy là thích thiệt rồi

Nhưng cậu suy nghĩ mãi vẫn không hiểu, tại sao một tên đáng ghét như vậy mà cậu có thể thích được chứ. Có lẽ... bởi vì tình yêu thật sự xuất phát là không có lí do

Đáng chết, làm sao cậu dám đối mặt với Sehun đây. Luhan ái ngại...

~*~

27. Chương 27: Chủ Động

Từ giọt nước nhẹ chạm vào cơ thể khiến Luhan rùng mình. Hình như là trời bắt đầu mưa rồi. Cho dù cảm thấy hơi lạnh, cho dù biết rằng bản thân sẽ bị ướt mưa, nhưng cậu vẫn ngồi lì ra đó. Từng chiếc, từng chiếc xe lướt qua. Từng người, từng người lại vội vã đi qua. Chỉ còn mình cậu ngồi trên ghế đá trong cụng viên, chỉ một mình

Rồi mưa cũng lớn thêm, quần áo thấm ướt hơn, lạnh hơn

_Em đúng là lì lợm mà. Mưa thế còn chưa chịu về

Nghe thấy giọng nói phát ra, Luhan vô thức nhìn lên trên liền chạm ngay ánh mắt của anh. Nhìn thấy người mà trong lòng mình suy nghĩ này giờ, Luhan bối rối cúi xuống đất. Mà Sehun thì lại dễ gì buông tha cho cậu, anh nhanh chóng lôi Luhan đứng dậy để đối mặt với mình. Nhìn đôi mắt tròn xoe long lanh gần nước kia, thách Sehun không thể không xiêu lòng

_Buông ra - Luhan cố vùng vẫy nhưng không thể nào thoát ra khỏi anh được

_Không bao giờ. Cho đến chết tôi vẫn sẽ không buông em ra - Sehun một tay cầm dù, một tay vẫn nắm chặt cậu

Luhan vẫn không thể nào hiểu được, tại sao Sehun chỉ nắm cậu bằng một tay nhưng cậu lại không thể nào thoát ra được. Là do sức cậu không bằng anh hay trong lòng không muốn thoát ra khỏi anh. Haizzz.... cái gì dính tới Sehun đều thật rối rắm...

_Anh... anh thật đáng ghét

Luhan dùng tay còn lại đánh tới tấp vào người anh, đau lắm đó nha nhưng Sehun vẫn cắn răng chịu đựng. Rồi những hành động chớp nhoáng xuất hiện, Luhan nằm gọn trong lòng anh, Dù bên ngoài hiện đang có mưa, nhưng trong lòng hai người đều cảm thấy thật ấm áp

_Đứa nhóc này, em có biết là tôi yêu em nhiều thế nào hay không. Phải luôn ở bên tôi, không được rời khỏi, nghe chưa

Cho dù vẫn đang tựa đầu vào lồng ngực anh, nhưng Luhan vẫn nghe rõ những câu nói đầy tia ôn nhu của Sehun. Cậu khẽ ngọ nguậy, nhẹ nhàng cất lên một giọng nói tưởng chừng như êm dịu nhưng thật ra là...

_Tai có điếc đâu mà không nghe - Ngỡ diệu lời nói của Luhan quá ư là ương bướng

Sehun không nhịn được mà phì cười, tay lại càng ôm chặt cậu hơn. Mà Luhan lại khẽ cười trộm, ánh mắt hiện rõ tia ranh ma. Suy nghĩ của cậu so với Sehun thật không thực sự biến thái cho lắm. Phải chăng là do ở chung lâu ngày nên lây nhiễm...

Luhan vội xô Sehun ra dưới đôi mắt ngỡ ngàng của anh. Anh đương nhiên không thể đoán được cậu định làm gì rồi

Luhan nhanh chóng nhón chân lên, vòng tay ra sau cổ để kéo Sehun cúi người xuống. Anh chưa kịp thích nghi thì đã thấy mình bị “cướp rương” rồi.

Cậu nhắm nháp đôi môi của anh, rồi nhẹ nhàng tiến vào trong tách răng Sehun ra. Cái lưỡi nghịch ngợm của Luhan lướt qua hết từng ngõ ngách trong miệng anh. Từng giọt nước bọt ngọt ngào của cả hai trao đổi cho nhau. Hai cái lưỡi lại quấn lấy nhau không rời

Sehun bị cậu dọa cho ngẫn người, chiếc dù trên tay cũng bị rớt ra. Nhưng anh cũng thích ứng rất nhanh, một tay vòng qua eo, một tay vòng qua cổ cậu rồi ôm ấp thân mật. Lúc đầu là chính Luhan nắm thế chủ động, bây giờ đổi ngược lại, Sehun cướp thế chủ động của cậu

Ở đây tuy có mưa nhưng không nghĩa là không có người qua lại. Đây là chung viên nha, là nơi chung cộng nha. Tình cảm lãng mạn thân mật như thế này không ngại cơ à

Cơ mà... hôn này giờ cũng hơi bị lâu đó, cường nhiệt vừa vừa thôi

_Em đúng thật là kì lạ mà - Cho đến khi xém bị đứt hơi, Sehun mới buông ra mà thì thâm vào tai cậu

Tư thế hiện tại vẫn là ôm nhau dưới mưa...

_Ừ, kì lạ vậy đó. Bởi vậy mới đi thích một tên như anh

Nghe thấy một câu na ná như tỏ tình, Sehun vui sướng mà buông Luhan ra, néo lấy cái mũi bé nhỏ của cậu

_Nhóc, chờ đợi mãi mới nghe được em nói thích anh

Cả hai lại tiếp tục rơi vào tình trạng ôm hôn kịch liệt. Hôn rồi lại buông, buông nhau vài giây rồi lại hôn tiếp. Rốt cuộc cũng không biết hai người bị nhốt đói khát bao nhiêu năm mà lại...

Cho đến lâu thật lâu sau, Luhan mới xô anh ra, dấn vào lồng ngực Sehun hết mấy cái cho bỏ ghét. Rồi lại chu mỏ phồng má trách mắng anh, làm nũng với anh

_Trời lạnh lắm, anh còn để em ở ngoài này tới khi nào chứ, tên đáng ghét này

Nhờ vậy mà Sehun mới chịu đem cậu về nhà. Mà về đến nhà ôm hôn thêm mấy phát cường nhiệt mới chịu tha Luhan ra mà đi tắm. Phải chăng vì hạnh phúc quá lớn mà Sehun bị cường hôn siêu cấp thế này...

Bởi vậy, đi dầm mưa mà không chịu tắm nước ấm sớm sớm, báo hại cả hai cùng nhau bị cảm. Còn Chanyeol và Baekhyun vừa mới đi chơi về mà đã cực khổ nuôi hai người bệnh rồi. Mà hai bệnh nhân này lại ương bướng vô cùng. Luhan thì không chịu uống thuốc, Sehun thì lại không thích ngủ một mình. Phương pháp giải quyết cuối cùng là cho anh nằm chung với Luhan. Ngày ngày cho uống vào miệng Sehun rồi lại hôn truyền thuốc sang cho cậu. Hai bệnh nhân ôm ôm ấp ấp ở cùng nhau hết 3 ngày 3 đêm...

Còn Baekhyun cứ khi thấy hai người kia thân mật lại đỏ mặt. Chanyeol thấy thế liền lôi hắn ta về phòng mình, rồi lại oanh liệt gặm môi Baekhyun mấy phát =_=

28. Chương 28: Rắc Rối Sẽ Qua Chứ

Sau ba ngày bệnh vật vờ, Luhan dầm ra lơ anh. Ai bảo cái tên Sehun cứ hay cường hôn thế cơ chứ. Anh bèn ngày ngày dỗ ngọt làm nũng với cậu, cuối cùng cũng thành công. Cơ mà Luhan không cho anh ôm hôn bừa bãi, Sehun đành phải cắn răng đè nén cảm xúc rất thảm thương. Thiệt tội nghiệp TT^TT

Sáng sớm của mấy hôm sau...

Luhan liếc nhìn sơ qua thông tin mới nhận được, đôi môi không nhin được mà hé ra một nụ cười đầy thích thú. Kris, hẳn chết chắc rồi. Khắc tinh của hắn sắp đuổi đến nơi rồi

Sáng hôm đó là lần đầu tiên Luhan chủ động bắt chuyện với Kris. Hắn ta đương nhiên rất ngạc nhiên, cứ tưởng đã một bước bước vào trái tim cậu. Nhưng toàn là tưởng bở. Còn Sehun, anh ghen vô cùng. Ở trong lớp không cho đụng chạm thân mật, không cho chung khai quan hệ. Sehun đau lòng chết rồi này. Vậy mà Luhan còn vui vẻ nói chuyện với người con trai khác, anh có thể không ghen sao!!!

Cuối cùng Luhan cũng đi vào vấn đề chính mà cậu muốn nói tới

_Kris, nghe nói người sắp đính hôn phải không

_Cậu... cậu... Sao cậu biết... - Mồ hôi Kris bắt đầu rơi lã chã

Đôi môi tuyệt mỹ của Luhan nhếch lên một nụ cười đầy tuyệt sắc

_Misara nói cho ta biết, mà cậu ấy lại là bạn thân của Tao “tiểu thư”. Chúc mừng ngươi nhé - Luhan vỗ vỗ vào vai Kris

Mặt hần tái mét, mồ hôi rơi dường như nhiều hơn. Tao “tiểu thư” mệnh danh là người phách lối nhất. Nếu sau này cưới cậu ta về, cậu ấy quả nghiêm khắc như vậy thì Kris làm sao lãng nhãng với mỹ nhân đây

Chuyện về Tao cá tính vô cùng

Kris nhìn thấy, thầm đổ mồ hôi

Mà Luhan lại bước đến gần chàng trai đó, nhẹ nhàng thốt lên tiếng gọi

_Tao

Kris đang định chạy trốn thì Chanyeol nhanh chóng lôi hần lại gần Tao

_Tao, nơi đây đông người như vậy em không sợ báo chí viết sao. Vào trong xe đi, chúng ta tới nơi khác nói

_Ai cần nói chuyện với mấy anh. Em tìm anh Kris mà

_Thôi nào, vào đi. anh lái xe cho

Thật may mắn khi đây là xe bảy chỗ, chớ không thì không đủ chỗ người rồi

Kris nhắc quyết không chịu chui vào trong xe, Chanyeol và Sehun phải hợp sức với nhau để lôi hần vào và còn kèm theo một sự trợ giúp của Tao nữa

_Anh còn không mau vào, đứng đó làm gì hử - Thái độ dọa nạt rất đáng sợ a

6 người bước vào một quán cà phê, trong khi đó 5 người vẫn đang mặc trên người bộ đồng phục

Nhân vật chính Kris vẫn luôn im lặng, còn Tao thì nói không ngừng nghỉ. Cả 3 ôn lại chuyện xưa khá hào hứng. Tao còn trách mắng Chanyeol vì lúc trước cậu bảo Luhan là bạn gái, nhóc không thích theo đuổi bông đã có chủ nên nghỉ cửa luôn. Sau này khi biết chuyện liền muốn đập cậu mấy phát vì dám lừa gạt trẻ nhỏ

_Anh Chanyeol đúng là đáng ghét, nhưng cũng nhờ vậy mà em có thể gặp Kris đó

29. Chương 29: Thế Mới Gọi Là Hôn

Tao nhìn chăm chăm vào tên Kris đang cố gắng lảng tránh mình, lờm hần một phát

_Đương nhiên rồi - Tao chắc nịch

Kris vốn cũng rất phong độ, nghe nói hần qua tới tận đây để cửa cảm Luhan, Tao lại lờm Luhan một phát. Cậu nhóc này sợ Luhan giật mắt Kris, bản thân nâng cao cảnh giác để phòng. Mà Luhan đương nhiên nhận ra nét ghen tuông trong đôi mắt của Tao, bản thân không nhìn được mà phì cười. Chỉ là Chanyeol đã nhanh miệng nói trước cậu

_Em ghen cái gì. Anh ấy có bạn trai rồi

Kris liếc nhìn Sehun, hần nhớ rõ Luhan có bảo Sehun không phải bạn trai cậu mà. Không lẽ bây giờ là thật rồi, hay là một tên nào đó mà Kris chưa gặp mặt. Vốn dĩ hy vọng cuối cùng là quen Luhan để tránh khỏi Tao phách lối kia, ai mà ngờ hy vọng tiêu tan hết rồi

Tao nhìn Chanyeol, rồi lại xoay sang nhìn một nam nhân vô cùng xa lạ rồi chỉ tay vào mặt anh

_Là cái tên ngốc đang tự kỉ chơi game sao

Đúng. Đúng là Sehun ngốc đang tự kỉ chơi game. Bởi vì hiện nay ai cũng nói bằng tiếng Nhật, mà anh lại không hiểu được từ nào. Nay giờ bị đám người này bỏ rơi, Sehun đành tự kỉ chơi game thế nhưng trong

lòng giận dữ vô cùng khi bị thất sủng. Vậy mà khi anh ngoan ngoãn ngồi im như vậy lại đột ngột cảm giác có gì đó kì kì. Bèn ngược mặt lên

Gì vậy? Tại sao chàng trai có tên Tao lại chỉ vào mặt anh. Nãy giờ anh ngồi ngoan như vậy, có ai đắc tội với cậu ta đâu chứ.

_Cái gì đang xảy ra vậy - Sehun trưng bộ mặt ngây thơ hỏi Luhan

_Haizzz... Không có gì đâu, anh chơi game tiếp đi

Xua đuổi, xua đuổi. Trông thái độ của Luhan thật rất giống xua đuổi anh mà

Sehun đành tiếp tục chơi game, nuốt nước mắt ngược vào trong lòng. Anh lại bị thất sủng nữa rồi

Luhan xoay sang trả lời cho câu nói của Tao, kèm theo vài giọt mồ hôi lặng lẽ rơi

_Đúng, đúng rồi. Là anh ấy

_Thật tốt, không ai tranh giành Kris của em - Lời nói của Tao làm mọi người bật cười, rồi nhóc lại chỉ vào một chàng trai - Thành nhỏ ngu ngơ đang coi ké bạn trai anh chơi game là ai vậy. Tình địch sao???

Tao đang nói về Baekhyun. Nó cũng không hiểu mọi người nói gì, cũng không biết mình nên làm cái gì nên đành ngồi coi ké Sehun chơi game. Tao 15t và cao 1m80, Baekhyun cũng 15t nhưng chỉ cao 1m78. Thấy “cao” quá Tao mới gọi nhỏ hần là thành đó:3

Baekhyun cũng nhìn chăm chăm vào anh chàng đang chỉ mình. “Gì vậy ta???”

”

Chanyeol khẽ thở dài, kéo Baekhyun vào trong người mình. Baekhyun khẽ ngo nguậy, giọng nói nỉ non nhẹ nhàng cất lên

_Chan...

_Ngoan - Chanyeol thì thâm vào tai Baekhyun, rồi ngoan ngoãn không cử động nữa

Sehun thở dài. Baekhyun người ta không có bị thất sủng. Chỉ có mỗi mình anh thôi TT^TT

Lúc này Chanyeol mới trả lời Tao, cũng kèm theo một tiếng thở dài ngao ngán

_Không. Là bạn gái của anh

_Woa...

Cả đám hàn huyên gần 10” nữa. Mà 10” này Kris chẳng nói tí tẹo nào. Luhan cảm thấy mình không nên ở đây cản trở hai người họ, bèn dắt tay lôi cảm đám đi về. Khi nãy đi xe của Tao tới đây, xe đạp của họ vẫn ở trường. Đành phải cuốc bộ về nhà mà thôi. Ít ra còn may vì nhà cách đây còn không xa đó

Cả đám người ra về, Kris cũng đứng lên định về luôn ai ngờ bị kéo ngược trở lại. Tao không muốn bị hần bỏ rơi ở đây, nhóc nhóm người lên một chút, dùng đôi môi thanh khiết này níu Kris ở lại. Hần cũng bị nụ hôn này làm cho ngạc nhiên nhưng ai ngờ kĩ thuật của Tao vụng về như vậy. Nụ hôn này có chút hấp dẫn nhưng lại chưa đủ ngọt ngào làm Kris có hơi bực, hần đành chủ động hôn ngược lại nhỏ. Cả hai vô tình chìm đắm trong nụ hôn ấy

_Thế mới gọi là hôn, hiểu chưa nhóc

Kris nhanh chóng bước đi bỏ mặc Tao đang ngẩn ngơ...

Về tới nhà, Tao chui vào phòng tắm rửa

Sau đó Kris cũng về tới nhà mình, đặt lưng lên chiếc giường êm ấm rồi chợp mắt vài giây để nghỉ ngơi. Tiếp đó cũng định đi tắm

Ai ngờ được, khi vừa mở cửa phòng tắm Kris đã nhìn thấy hết phía sau trần trụi của một chàng trai J (chỉ thấy sau lưng thôi). Tao bị tiếng mở cửa liên giạt mình nhìn ra sau, không ngờ lại nhìn thấy hần. Toi rồi...

_Anh ra ngoài ngay cho em

Kris thăm rửa cha mình, tại sao thằng nhóc này sẽ ở đây mà không cho hắn hay. Để hắn vô tình thấy thân thể Tao như thế này thật là...

Vậy mà sau cảnh tượng đó, đến tối Tao lại đòi ngủ chung giường với Kris. Với tính cách cứng đầu này, Kris nói không chịu nhóc con cũng không thèm nghe đâu. Đành chịu vậy

Thói quen của hắn khi ngủ là nằm nghiêng qua bên phải và không mặc áo. Thói quen chính là thói quen, dù có Tao ở đây thì cũng vẫn diễn ra. Và hắn còn ngủ rất sâu nữa

Thế là 30" sau, nhân lúc Kris ngủ say, Tao chui vào lòng hắn để ngủ. Nhóc này ôm thật chặt hắn, dụi đầu vào lồng ngực hắn. Phải công nhận là rất ấm áp luôn

Vào lúc giữa khuya Kris có thức dậy một chút. Hắn nhìn thấy vẻ đẹp yêu kiều kia đang nằm gọn trong lòng mình, bản thân không xô ra mà còn ôm chặt hơn nữa

Nếu Tao đang dùng nhan sắc dụ dỗ Kris thì coi như dần thành công rồi đó

Mà cặp này thành với nhau coi như Luhan bớt đi một tên đáng ghét khó ưa rồi nhỉ.

30. Chương 30: Mối Quan Hệ Không Công Khai

Quay trở lại chiều hôm qua, Sehun lúc ra về vô cùng im lặng, không hó hé quấy rối Luhan một tiếng nào. Ngoan một cách kì lạ đến Luhan cũng có thể dễ dàng nhận ra. Về tới nhà cũng lơ cậu mà chui vô phòng luôn.

Luhan thấy kì lạ liền chủ động chui vào phòng dỗ ngọt anh. Đùng có nói là cái tên trẻ con này dối đó nha

_Này!sao vậy - Luhan nhanh nhẹn nhảy vào lòng ôm chặt lấy anh, mà ai kia lại xoay mặt ra chỗ khác

_Không có - Câu trả lời rõ ràng không thành thật tí nào

Luhan ngược mặt lên nhìn chằm chằm vào anh, thái độ có chút giống như đang đe dọa

_Không có? Anh còn dám nói dối. Thiệt đáng chết mà

Cậu phụng phịu giận dỗi lên tiếng trách mắng nhưng lại nhón chân lên chiếm đoạt lấy đôi môi của Sehun. Bị quyến rũ thế này anh không thể không chìm đắm trong nụ hôn đầy mật ngọt, Sehun từ thế bị động liền chuyển sang chủ động. Hiếm lắm mới có dịp Luhan hôn anh thế này, Sehun đương nhiên tận dụng cơ hội rồi.

Trải qua trên 3" mới có một giọng nói cất lên

_Trả thù việc em ngó lơ anh - Sehun dùng hai ngón tay nhẹ nhàng nhéo mũi cậu một phát

_Đồ trẻ con. Anh không thấy Kris có bạn gái sẽ không còn làm phiền em nữa không, ghen tuông hoài

Luhan phồng má rồi lại chu mỏ, cậu nhanh chóng giải thích cho tên khó ưa này hiểu rõ ràng. Chớ nếu không anh lơ cậu hoài mất

Cặp này thì phiền phức, Baekhyun và Chanyeol đỡ hơn nhiều

Tối đó, Chanyeol bé nhỏ lên giường, nhẹ nhàng đắp chăn cho ngay ngắn rồi cậu hôn nhẹ vào môi nhỏ thì thầm câu nói "ngủ ngon". Thấy không, cặp đôi này ít náo loạn hơn Sehun nhiều

----Quay trở lại với chap trước----

Lúc Kris bước vào phòng tắm, nhìn biểu hiện trẻ con quất nạt của Tao khiến hắn không thể không bật cười và còn có chút ngưng ngừng nữa

Từ lúc giật mình tỉnh giấc, nhìn thấy gương mặt nhóc con này rất hiền dịu lại còn dễ thương nữa. Trông lúc thức thì lại năng động phách lối, khó ưa vô cùng, hoàn toàn khác xa với lúc này. Kris muốn kéo Tao ra nhưng cậu nhóc lại ôm chặt lấy mình không buông. Hắn thở dài rồi đành ôm lấy Tao mà ngủ

"Ấm thật"

Sáng hôm sau, Tao từ từ nâng mi mắt lên, đập vào mắt của nhóc là khuôn mặt anh tuấn của Kris, tim Tao bỗng nhiên lại đập nhanh hơn bình thường. Cảm giác đầu tiên cho ngày mới thật tuyệt vời

Nhóc con nghịch ngợm này to gan chọt chọt vào má hấn, vuốt vuốt mũi hấn. Cuối cùng chính là hôn lên đôi môi hấn (sáng sớm bọn họ chưa đánh răng bà con ạ). Kris vẫn không có tí động tĩnh gì, Tao lại nghịch ngợm trong miệng hấn hơn

Đột nhiên trời đất xoay vòng vòng, Kris nằm đè lên người Tao đe dọa

_Em cứ nghịch nữa đi, anh kêu ba lôi về liền - Hấn bỏ đi chuẩn bị đi học

Khiến Kris yêu cậu bé này chỉ trong một ngày thì quá gấp rồi. Ngày tháng còn dài, cả hai từ từ bù đắp tình cảm. Tính thiếu gia có thể thay đổi được mà. Dù sao thì Kris cũng có chút rung động rồi mà

7:00 sáng hôm đó, Luhan ngồi học trầm tư suy nghĩ rồi đưa ra một câu nói rất quyết đoán

_Kris nghỉ học, chắc chắn là bị Tao lôi đi đâu chơi rồi

Hôm đó Kris nghỉ học và đúng là bị Tao lôi kéo đi chơi thật. Tuy ngoài miệng hấn cứ bảo phiền phức này nọ, nhưng trong lòng lại có chút vui vui

3 ngày sau, Kris xin phép nghỉ học (hấn học ở đây chưa đầy một tháng nữa mà), hấn về Trung Quốc đình hôn rồi ở đó luôn, không về đây nữa.....

Mối tình duyên ấy lúc đầu là gượng ép, thế nhưng sau này ai mà biết được. Nó có thể trở thành chân tình rồi sao

31. Chương 31: Ghen Với Bác Ruột

Vào một ngày thứ 6, bốn đứa trốn học đi chơi. Bọn này đến một nơi chứa đầy trang phục độc đáo và đẹp mắt. Nhưng trước hết phải vào một công ti cái đã

Đây là một công ti tương đối lớn, những nhân viên nhìn đám nhóc con dám ngang nhiên bước vào thì rất chướng mắt. Nhưng mà đối với Chanyeol thì họ có chút quen quen. Châu cương của tổng giám đốc đến, ai dám ngăn cản

Không khí im lặng bao trùm 4 con người này, cho đến khi vào trong thang máy Baekhyun mới rụt rè lên tiếng hỏi

_Đến đây làm gì. Còn đi học... - Baekhyun vẫn còn nói ít lắm

_Đến thăm bác của anh. Lâu lâu mới ra ngoài chơi mà, em thư giãn chút đi

Lời nói của Luhan vừa dứt, cửa thang máy cũng từ từ mở ra, Baekhyun nắm tay Chanyeol để Chanyeol dắt đi. Còn Luhan vs Sehun không chạm nhau một cái. Chạm, ai bảo Sehun không muốn chạm. Chỉ có Luhan hăm he không cho anh chạm mà thôi =_="

Trước lúc đi, Luhan và Chanyeol cùng thống nhất với nhau sẽ không tiết lộ chuyện mình đang hẹn hò. Lí do? Lí do chính là đề phòng bác của cậu nói ra cho mẹ, cha cậu biết. Hai bậc làm cha làm mẹ này thật rất biến thái, họ nghe tin này không biết sẽ gọi về tra tấn bao nhiêu lần, không khéo còn lôi về Trung Quốc để hỏi cho ra lẽ. Tóm lại là kiếp nạn này từ từ hãy tới, bọn này còn muốn một cuộc sống thanh bình. Thư kí ngồi bên ngoài gặp Chanyeol chỉ gật đầu nhẹ cho có lệ rồi bỏ mặc đám tiểu quý này muốn vào đâu thì vào

Đứng trước cửa, Chanyeol nhanh chóng buông tay Baekhyun ra. Nhỏ cúi xuống nhìn bàn tay trống rỗng của mình, trong lòng có chút thương tổn. Có một lời khuyên chân thành gửi đến Chanyeol, về tới nhà là anh tiêu chắc rồi

Cánh cửa từ từ mở ra, một người đàn ông trung niên 45t đang ghi ghi kị kị mấy cái hợp đồng gì đó. Bọn này lại rón rén rón rén đi vào như một kẻ trộm, thật ra là không muốn làm phiền người đàn ông này. Nhưng Luhan lại khác, cậu từ từ lại gần người đó, đứng ở phía sau rồi ôm chầm lấy cổ ông ta. Luhan không biết rằng Sehun đang ghen, dù là ghen với người bác ruột của người yêu mình =_="

_Bác TaeHuyn, lâu ngày không gặp nhớ bác chết đi được

Luhan không phải chỉ ôm cổ thổi đầu, cậu còn kiss nhẹ vào má của TaeHuyn nữa chứ. Còn người bác kia thì dịu dàng xoa đầu cậu, sao đó lại la lên tổng cổ Luhan lại chỗ bọn nhóc kia. Con người hai mặt a

TaeHuyn đi tới đi lui trước mặt bọn trẻ, cố ra vẻ trầm tư suy nghĩ rồi đột ngột khựng lại, trừng mắt nhìn chúng

_Từ lúc (Luhan) đến nước này chẳng có đứa nào đến thăm hỏi ta cả. Tự đứng hơn 3 tháng sau đến đây làm gì - TaeHuyn nhíu mày nói

_Bác cao cao tại thượng thế này, không nên trách trẻ nhỏ như tụi cháu chứ - Giọng này của Chanyeol, cậu đưa đôi mắt long lanh ngây thơ nhìn người bác của mình

Luhan thì hành động khác hơn em trai nhiều, cậu chạy lại tiếp tục đu bám TaeHuyn, gương mặt lại tươi cười hơn hở vô cùng. Khỏi nói cũng biết lại nịnh nọt dễ dàng người bác rồi

_Bác thương cháu nhất mà, bác không được giận, mau già lắm đó

Luhan dùng ngón trỏ vuốt vuốt chân mày đang nhíu lại của TaeHuyn, đôi môi cậu vẫn trưng ra bộ mặt cười trừ. Coi như vấn đề không chịu lại chào hỏi, người bác này đã bỏ qua rồi.

Hai đứa cháu này từ nhỏ tới lớn vẫn luôn đeo bám TaeHuyn vô cùng, làm nũng vô cùng. Người bác này đương nhiên rất cưng chiều hai cháu, chỉ là có chút không ưa MinHwan (Cha Luhan vs Chanyeol). MinHwan chính là tên cướp Yeong Soo (Mẹ hai đứa) - cũng là em gái yêu quý của TaeHuyn. Nghĩ thử xem hai anh em sống với nhau 15 năm, dùng một cái ở đâu lòi ra MinHwan cướp em gái mình đi, TaeHuyn không thể không ghi hận sao cho được

Hận. Ủ, ghi hận. Sehun cũng đang ghi hận. Người con trai mà anh yêu thương đang “đeo bám” một người đàn ông mà. Dù là ruột thịt cũng không tha

Vậy mà trên gương mặt Luhan vẫn rất vui vẻ, cậu đưa tay giới thiệu từng người cho bác TaeHuyn

_Đây là Byun Baekhyun, là cháu trai của chú Buyn Han gì đó đó

TaeHuyn cốc vào đầu cậu một cái rõ to

_Buyn Han gì đó cái đầu cháu. Đã không nhớ thì đừng có mà nói chớ

Luhan phồng má chu môi tỏ vẻ đáng thương, cậu buông tha người chú mà chạy lại đám nhóc kia. Đám bắt nạt cậu, nghĩ chơi luôn

Vì bác TaeHuyn ở phía trước nên sẽ không biết chuyện gì diễn ra sau lưng tụi này. Sehun vòng qua chạm tay vào lưng Luhan. Sau đó, sau đó rất tốt. Luhan cũng đặt tay lên lưng Sehun, và còn nhéo anh một phát coi như cảnh báo. Bởi vậy bác cháu nhà này đã man như nhau

Chanyeol ngây thơ không có để ý chuyện hai đứa kia cho lắm thay lời Luhan giới thiệu đến Sehun. Cho dù đã là bạn thân một năm nhưng Chanyeol chưa dặt anh đến đây một lần. Dù sao thì cũng có phải cháu đầu đầu mà đi gặp mặt người nhà. Bây giờ giới thiệu cũng chỉ là sẵn tiện mà thôi à

_Còn đây là Sehun, bạn tốt của cháu

Thái độ của bác TaeHuyn thân thiện vô cùng, bởi vậy mà không thèm đếm xỉa với Sehun tí nào, chỉ thăm hỏi cháu trai Baekhyun thôi

_Cháu đúng là lớn thật đấy. Nhớ khi xưa gặp cháu lúc 5t chỉ bé xíu chùng này mà bây giờ đã lớn đến thế kia. Càng lớn lại càng xinh đẹp hẳn ra... (và tùm lum tà la những lời lảm nhảm mà tác giả không kể hết)

Đám trẻ gật gù theo kiểu buồn ngủ khi nghe lời bác TaeHuyn nói. Chào hỏi thì đã chào hỏi rồi, bây giờ bọn này đang định tẩu thoát đến nơi mình muốn. Ngồi ở đây nghe bác TaeHuyn nói chán chết luôn á

_A... Tụi cháu còn phải đi thăm bác gái nữa. Không phiền bác làm việc. Tụi cháu đi đây

vèo - TaeHuyn đứng ngơ ngác một mình. Cái đám nhóc kia đi đâu hết rồi, người bác này còn chưa hỏi thăm được bao nhiêu câu mà...

Tụi này đi gặp một người phụ nữ tên Hye Song (38t) là vợ của TaeHuyn. Bà là thiết kế thời trang, bọn nhóc này đi lại đây để lấy một số sản phẩm chưa được tung ra thị trường, người bác này cũng hào phóng lắm. Đặc biệt đối với các bạn trẻ xinh đẹp mặc đồ của bà, Huy Song càng cảm thấy vui hơn rất nhiều. Cho nên cả 4 đứa có một buổi chọn đồ vui vẻ

Dù là bác TaeHuyn hay Hyw Song, tụi này vẫn không nói cho ai biết Luhan & Sehun, Chanyeol & Baekhyun đang quen nhau. Sehun đương nhiên rất giận dữ mà cả Baekhyun cũng giận dữ

Cái đám này càng lúc càng tùm lum mà.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hunhan-chi-can-anh-cho-la-em-se-toi>